

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Pubblicità inferiore 50%

Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978

Poduredništvo: 34133 Trieste - Trst - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307 - Poštni t/rn 10647493 Zadruga Goriška Mohorjeva

TAXE PERÇUE
TASSA RISCOSSA

GORIZIA
ITALY

Moč Vstajenja -
pomlad
In upanje
za našo
vsakdanjost

Rad listam po knjigah in pismih, ki so jih napisali cerkveni očetje. Sočnost njihovega jezika, globina duhovnega sporočila in veselje krščanskega življenja so trije najotipljivejši občutki, ki vejejo iz njihovih del. V tem času pa navadno vsako leto sežem po komentarjih oglejskega patriarha Hromacija. Čutim jih tako preprosto nevsiljive in obenem glasno zdramljajoče. Človek se ob branju počuti vpleten v pomladansko prebujanje narave: sam brsti in poganja nove načrte za prihodnost.

Zrak, jutranja zarja in večerni mrak, ptičje petje in sladki vonj pomladanskega cvetja vabijo v novo življenje, zlahtnejše in polnejše. Hromacij primerja konec zime in nastop pomladi Kristusovi zmagi na križu. Kakor se drevesa ne bojijo več ostrine zimskega piša, tako se človek ne boji več krutosti grenke smrti. Smrti ni več, kot tudi zime ni več. Morda bo slednja še pokazala svojo podobo, pozneje, ko je ne bomo več pričakovali. Smrt pa, ki je bila na križu s Kristusovo daritvijo použita, nima več poti nazaj. Oglejski cerkveni oče ugotavlja, da v pomladnem času celó ovce veselo skotijo svoje mladiče, ker je mraza konec. Kako bi se torej človek ne veselil Kristusovega poveljanja! Ne prinaša nam upanja ne hrepenenja niti želja: daje nam gotovost večnega življenja. In čeprav nam bo narava zopet dala okusiti zimske večere, nam Kristus ne bo nikoli več dal okusiti večera smrti.

Lahko se zgodi, da podležemo naravnim zakonom in se telo spremeni poslednji dan v prah. In zanj ni vrnitve. Lahko se veselimo velikonočnega praznika z barvanimi pirhi, s čokoladnimi jajci, s pečenim jagnjetom. Lahko celo ponazorimo v naših cerkvah svete dogodke našega odrešenja: četrtka, petka, sobote in nedelje. Lahko tudi izrazimo voščila in dobre želje sorodnikom, prijateljem, sodelavcem. Vse zaman, če ne doživljamo enkratne in neponovljive zmage Življenja in raje usmerjamo svoje mišljenje po zgledu spletkarske narave: ona se danes raduje, toda že jutri bo spremenila svojo podobo. Človek, ki se danes »od zunaj« veseli velikonočnih praznikov, bo jutri zopet padel v greh in po njem v smrt, od koder ni vrnitve. Naše obhajanje trpljenja in poveljanja Gospoda Jezusa mora biti gotovost, da je Kristus vedno z nami in da smo mi povsem z njim.

Karel Bolčina

*Aleluja!
Po svojih ranah, svetih in slavnih,
naj vas varuje in ohranja
Kristus Gospod!
Svetloba slavno vstalega Kristusa
naj prežene temine srca in duha!*

*To vam
želi
Uredništvo*

Velikonočno voščilo tržaškega škofa Lovrenca Bellomija

»Močno veselje čutim v sebi, ko pišem velikonočno voščilo mestu Trstu in njegovi škofiji. Namenjam ga javnim oblastem in ljudem. S posebnim čutom ga izražam bolnikom in ubogim ter vsem, ki telesno ali duhovno trpijo. Nenazadnje ga v nepremagljivi želji namenjam tudi vsem, ki tega praznika ne doživljajo.«

Tako začenja škof Bellomi svoje voščilo ob največjem krščanskem prazniku - Veliki noči. In nadaljuje: »Kristusovo vstajenje zadeva vse človeštvo, vso zgodovino in cel svet, ker se tiče življenja... Ne bi si mogel predstavljati ničesar, kar bi lahko bolj vzdrževalo zaupanje, upanje in pogum; ničesar, kar bi lahko bolje pomagalo posameznikom in skupnosti pri premagovanju preizkušenj in utrujenosti, grenkobe in razočaranja; ničesar, kar bi lahko v družbi več prispevalo k rasti pravičnosti, solidarnosti in miru.« (...)

»Sveta Velika noč naj se med nami vedno bolj razširi kot pogumen in stalen prehod k svobodi in ljubezni, k treznosti in vedrini, k ponižnosti in služenju. Bodočnost je v naših rokah, v naših srcih pa naj bo prostora tudi in predvsem za druge ljudi - za nasprotnike, za različne in za tujce.

Blagoslovljena Velika noč naj pomeni predvsem to: zavest, da Živeči, ki je v slavi vstal od mrtvih, ostane z nami do konca sveta in da Njegov življenjski sok daje cveteti življenju tudi tam, kjer je življenje utrujeno, izmučeno, teptano. Naj mnogi to spoznajo in, če Bog želi, tudi prepoznajo, da obstaja dobri in mogočni Odrešenik, ki odrešuje od greha, ki podpira osebo v njenih dobrih željah, ki čuva življenje v času in za večnost.«

Vera Turnšek - Dopolnjeno je

Troje papeževih nastopov

Pred kratkim je sv. oče kar trikrat javno izrazil stališče Cerkve do nekaterih perečih vprašanj tako italijanske kot mednarodne razsežnosti. Zavzel se je za poseben dohodek družinam, ki shajajo samo z eno plačo, kar bi omogočilo materi, da se v večji meri posveti družini, ne da bi bila prisiljena si iskati dodatno zaposlitev. Mlade je pozval, naj s svojim delovanjem prispevajo k spreobrnjenju italijanskih intelektualcev, tistih, ki so skeptični oz. neverni zaradi vpliva razsvetljenske tradicije in miselnosti. Kritično je ocenil nekatere načrte Organizacije združenih narodov o razvojni in demografski politiki, ki se križajo s stališčem Cerkve, ki se zavzema za spoštovanje človeške osebe, njenega dostojanstva in življenja od spočetja do naravne smrti, ter za spoštovanje človekovih pravic.

Seveda je to povzročilo plaz nasprotujočih si mnenj in polemik, še zlasti v italijanskem kulturnem in političnem prostoru. Tako mnogi očitajo papežu, da hoče s svojim predlogom o družinskih dokladah omejiti svobodno izbiro ženske. Drugi trdijo, da obstaja tudi laična religioznost (pri intelektualcih), ki je prav tako pomembna kot krščanska. Spet drugim je priljubljen konjček spotikanje ob papeževem stališču glede nadzorovanja rojstev, prekinitve nosečnosti in kontracepcije.

V resnici je papež samo opozoril na tri velika nerešena vprašanja našega časa: na položaj ženske, izobrazbenca in na veljavnost v današnji družbi določenih vrednot, kot so družina, ljubezen do življenja in človekovo dostojanstvo. Nobena skrivnost ni, da postajajo s časom ti problemi vedno bolj pereči, da pa jih kljub temu obravnavamo preveč površinsko: o vlogi ženske npr. skoraj vedno re-

duktivno razmišljamo pod vprašanjem, ali naj bo ona menedžerka ali pa naj ostaja doma pri loncih, itd. Problemi so resnici na ljubo veliko globlji in segajo v samo bistvo odnosa človeka z naravo in z njenimi zakoni: zakaj se nekateri tako hujujejo nad sekanjem dreves in onesnaževanjem okolja, potem pa mirne duše gledajo na spočetje v epruveti, na prekinitve nosečnosti ali pa na klonacijo? Vprašati bi se morali, kam pelje vedno večje relativiziranje nekaterih vrednot, ki pa bi morale obveljati za bistvene v našem življenju.

Ivan Žerjal

Več kot sedemkrat stotisoč dni

I.

Kaj pravijo o tej Veliki noči? Da zgodovina naj o njej molči? A kaj bo rekel Kristus Pričujoči teh več kot sedemkrat stotisoč dni? Odkar so Živega Ga zreti smeli, Ovenčanega z brazgotin lučjo, odkar so z Njim pri jedi rib sedeli, Ga spremili na pot v Betanijo - v Nebo je šel, čeprav je v njih ostal -, so mogli očitvidci zamolčati, da res je Živ iz groba v skali vstal? In tudi mi, potomci, v Njem živimo, Nedelje časov z Njim se veselimo in vemo, da je Živ zakraljeval.

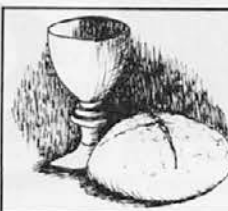
II.

Morje se tudi z nami veseli, pojoče šumi in s tipkami luči spreminja note v kitice kristal. Še molk smehlja se módro z gorskih skal in travniki v nedeljski rósi zlati si skušajo vse madeže oprati.

III.

O skeptiki, ki svet vam je iz gline, o ateisti v zrak zgrajenih sanj - prisluhnite še slapu zgodovine, zazrite se pogumno-hladno vanj! In našli boste v griča skali beli odprti Grob, skrbno zaznamovan. Po čemer ste vse leto hrepeneli, z nedeljskim zvonom se bo dalo vam.

Vladimir Kos

Božja beseda je kakor kruh...

3. aprila 1994

Velika noč

»Ne bojte se! Jezusa iščete, Nazarečana, križanega. Vstal je.« (Mk 16, 6)

Prvo skupnost velikonočnega jutra predstavlja nekaj žen. Zgodaj zjutraj gredo k Jezusovemu grobu. Mislijo, da bodo našle in mazile njegovo mrtvo telo. Med potjo jih skrbi le nekaj: »Kdo nam bo odvalil kamen z vhoda v grob?« (Mk 16,3). Ko pridejo h grobu, je težki kamen že odvaljen. Vstopijo in najdejo angela, ki jim pravi: »Ne bojte se! Jezusa iščete, Nazarečana, križanega. Vstal je. Ni ga tukaj.« Zbežale so od groba, trepetale in bile vse iz sebe.

Cerkev velikonočnega jutra predstavlja nadalje Marija Magdalena, grešnica, ki ji je Jezus odpustil. Evangelist Janez pripoveduje, kako je prišla k Jezusovemu grobu in jokala. »Mojega Gospoda so odnesli in ne vem, kam so ga položili« (Jn 20,13). Ko je to izgovorila, je zagledala Jezusa, a ni vedela, da je on. Mislija je, da je vrtnar. Ko le-ta izreče njeno ime, ga hipoma prepozna. Po hebrejsko reče: »Rabuni!«, kar pomeni Učenik.

Prvo velikonočno skupnost srečamo nato v skupini Jezusovih učencev. Razdeljeni so med seboj in dvomijo. Predvsem pa jih je strah. Novico o praznem grobu, ki jim jo prinesejo prve znanilke vstajenja, žene, ki so odšle h grobu, vzamejo za prazno sanjarjenje. Pač, ženska lahkovernost, si mislijo. Kljub teži dvomov gredo h grobu. To, kar vidijo, odgovarja pripovedi žen. Toda njega še niso videli.

Prvo velikonočno skupnost nato nazorno prikazujeta dva učenca, ki potujeta po Jezusovi smrti iz Jeruzalema v Emavs. Žalostna pripovedujeta sopotniku, tujcu, kaj se je zgodilo z Jezusom iz Nazareta: veliki duhovniki in poglavarji so ga izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Ko se na koncu poti usedejo k mizi, se skrivnostni spremljevalec razodene. Vzame kruh, ga blagoslovi in ga jima da (prim. Lk 24,30). Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala.

Cerkev velikonočnega jutra pa končno predstavlja Marija, Jezusova mati. Skromna in tiha je kot vedno. V hiši Jezusovega učenca Janeza tiho upa in moli. Tudi po smrti svojega ljubljenega sina izreka svoj »Zgodi se!«. V tej držbi notranje predanosti Bogu pride do nje šušljanje žen in Jezusovih učencev o praznem grobu. Kot materi ni potrebno, da vidi. Ve in globoko čuti, da je Bog uslišal prošnje svojega in njenega Sina. Hvaležno ponavlja svoj Magnificat. Marija je tako prva prepričana velikonočna osebnost: Mati vere.

Cerkev velikonočnega jutra! Kako te imam rad v tvojih prvih korakih vere! Prav nič nisi triumfalna. Prej skromna in boječa. Pa tako zelo, zelo človeška. In kot taka si bila vredna sprejeti vstalega Gospoda. On sam je postal tvoja moč in ti dal poguma, ki ga nisi izgubila v dvajsetih stoletjih svoje nenehne pomladi.

Cerkev velikonočnega jutra! Postani podoba naših krščanskih skupnosti. Majhne so, večkrat utrujene, ostarele in boječe. V manjšinskih in zamejskih razmerah jih napolnjuje strah, podoben tistemu, ki je zasedel skupnost prvih Jezusovih učencev in skupino žen, ki so prve prišle k Jezusovemu grobu. Naj kot take postanejo vredne sprejeti vstalega Gospoda! On sam naj postane njihova moč in jim da poguma. Za preživetje! V svežini velikonočnega jutra naj zaslišijo veselo oznanilo: »Ne bojte se! Gospod je vstal.«

Zvone Štrubelj

Velikonočni utrinek

Ne spominjam se več, katerega dne je bilo, katerega meseca je bilo, spominjam se le tega, da sem hodila po poti obdani z gosto meglo, skozi katero je le občasno pronicnil svetlobni žarek. Hodila sem in hodila, neznanokam. Naenkrat se je pot prekinila. Okoli mene ni bilo več ničesar, ne asfaltirane ceste, ne rosnolene trave, ne košatih dreves. Popolna tema. Prestrašila sem se. »Kje sem?«, sem se spraševala. Naenkrat pa zaslišim globok in teman glas »Išči, išči...«, ki me je nahučil.

»Kaj naj iščem?«, sem se vsa osupla zdrznila. »Išči ljubezen, išči človeka...«, se je odmevajoče razlegal glas okoli mene. »Išči pot do resničnega spoznanja tistih vrednot, ki so ti zdaj še tuje!«

V tistem trenutku sem bila vsa zmedena, sploh nisem vedela, kaj naj storim; strah je čedalje bolj prodiral vame in se krčevito oklepal mojega telesa. Začela sem si ogledovati pro-

stor, ki me je obdajal. Popolnoma nič, celo tal nisem čutila več, le trepetala sem v neznanem kraju, kjer ni bilo niti drobca svetlobe...

Naenkrat sem v daljavi zagledala medlo, skoraj težko opazno luč. Stekla sem proti njej tako bliskovito, da mi je sapa kar zastala v grlu. Z vso naglico sem stegnila roko proti luči, a zaman: ta se je sunkovito oddaljila, da je moje oko v trenutku ni več zaznalo. Še dolgo sem blodila v mrčnosti in v trepetanju za svojo usodo. Tedaj pa se mi je začelo približevati nekaj čudežnega, nekaj neopredeljivega, nekaj, kar je polagoma prevzemalo moje telo in dušo. Zopet sem zaslišala prejšnji glas, ki pa je bil tokrat zelo jasen, obdan z mogočnimi svetlobnimi žarki, ki so pogumno odganjali hinavščino, egoizem, nepoštenost, ki se tako samozavestno širijo v naši družbi.

Tedaj sem tudi sama začutila neko polnost in veselo razpoloženje, voljo do življenja, voljo do ljubezni

in dobrote. Luč je zablestela v mračnem prostoru in meni - blodečemu človeku osvetlila pot, da sem končno spoznala vrednote, ki morajo postati del mojega življenja. Vsakdo izmed nas jih nosi v sebi, dovolj je, da seže v svoje srce in spozna bo, da tudi v njem živijo dobre lastnosti, ki nestrpnost čakajo, da pridejo na dan - a to seveda le z našo voljo in odpovedjo. Velikonočna svetloba je torej s skrivnostno močjo vstajenja edinstveni trenutek, ki nam osvetljuje življenjsko pot - pot k bližnjemu.

Jadranka Cergol

Vas je skupna tvorba stoletij. Nje - no jedro je cerkev, njen znak je zvonik. Brez cerkve in brez vitkega zvonika bi vas ne bila več vas, zgubila bi svojo dušo.

Vzgoja otroka se mora začeti dvajset let pred njegovim rojstvom z vzgojo njegovega očeta in njegove matere.

Ob 150-letnici rojstva Josipa Jurčiča

Sredi naravnih lepot prelepe dolinske pokrajine je na Muljavi pri Stični 4. marca 1944 začelo biti srce Josipa Jurčiča, bogatega pripovednika, dramatika in časnikarja, ki je s svojim razgibanim in raznolikim delom pustil neizbrisno sled v slovenski književnosti in slovenski kulturi nasploh. Domače kmečko okolje, v katerem je Jurčič rasel in se razvijal, se je v njem tako ukoreninilo, da se iz njega ni mogel iztrgati niti pozneje, ko ga je življenjska pot vodila najprej v ljubljansko gimnazijo, nato pa na Dunaj, kjer se je posvetil študiju slavistike in klasičnega jezikoslovja. Ker pa je ves čas živel v silno skromnih razmerah, je moral kdaj pa kdaj seči po peresu in se posvetiti leposlovnemu ustvarjanju. Prav tako v okviru časnikarstva ne moremo prezreti njegovega uredniškega dela pri Slovenskem narodu, ki je najprej izhajal v Mariboru, nato pa v Ljubljani.

Silno razgibano življenje je nedvomno pripomoglo k temu, da je Jurčič s svojimi romani, povestmi in novelami obogatil zakladnico slovenskega slovstva, da je s svojimi fabulističnimi zgodbami še danes tako blizu bodisi slovenskemu bralcu kot tudi evropskemu kulturniku, ki s pomočjo prevedenih Jurčičevih del polagoma prodira v mali, a umetniško bogati slovenski svet.

Domača folkloristika, zanimanje za pripovedni svet dolinskega ljudstva, spoznavanje meščanskega okolja, seganje po pustolovskih romanih, vse to je domala izoblikovalo pripovedni svet Josipa Jurčiča in obenem pomenilo važen korak v območje svobodnejšega epskega oblikovanja. Že z nepozabnim Jurijem Kozjakom je razgrnil zgodovinsko snov v svobodnem domišljijem oblikovanju in jo obogatil s podobami iz lastnega opazovanja. Sredi šestdesetih let pa je Jurčič pripovedno prozo še nekoliko oživil s stvarnimi podobami iz vaškega življenja in napisal tako povest Domen, ki predstavlja važno postajo v njegovem doslednem razvoju od folkloristične k realistični povesti. Tudi na Dunaju je Jurčič pokazal, da je še vedno globoko vraščen v domače slovstveno življenje, saj je tu vzklikal njegov Deseti brat, ki je po eni strani odsev pisateljevega

skritega ljubezenskega hrepenenja po grajski gospodični Johannii Ottovi, po drugi strani pa je s svojimi nepozabnimi liki Krjavlja, Martinka Spaka-desetega brata in strica Dolefa zrcalo mišljenja in čustvovanja pristnega dolinskega človeka. Prav tako predstavlja Sosedov sin iz leta 1868 izraz zrele umetniške moči, s katero je Jurčič upodobil patriarhalno, a gospodarsko napredno gruntarstvo in izoblikoval tako najbolj harmonično povest o nravni klenosti in gospodarski zmožnosti slovenskega vaščana.

V naslednjih romanih Doktor Zober in Cvet in sad pa je že čutili, da pisateljeva umetniška moč polagoma zgublja na svojem bogastvu, saj se je Jurčič odtlej dalje zakopal v časnikarsko delo. Za kratek čas se je še zaustavil ob feljtonistiki z romanom Ivan Erazem Tattenbach, s katerim je hotel opozoriti na jugoslovanski politični program iz leta 1870. Posegel je nato še na dramsko področje s tragedijo Tugomer, pozneje se je lotil še tragedije v prozi Veronika Deseniška in romana Rokovnjači, ki ga pa žal ni dokončal zaradi prezgodnje smrti, ki ga je doletela že leta 1881.

O Jurčičevem leposlovnem izročilu bi lahko še veliko pisali in bi se tako poglabili v njegovo narodopisno motiviko ali pa v opisovanje neverjetnih zgodb iz bogatega ljudskega izročila, s katerimi je ustvaril nepozabne like v naši književnosti. Zato naj naše besede zvenijo kot poklon njegovemu delu in spominu, ki je še danes tako živ med nami, da nas s svojimi vrednotami neprestano vabi k branju in razmišljanju o slovenski zgodovinski preteklosti.

Majda Cibic

Stari predmeti naj ne gredo v pozabo

Dozdeva se nam, da vladni možje vrbca najlaže streljajo s topom; tudi če ga ne zadenejo, samo da se bobnenje daleč naokrog sliši in odmeva čez mejo v sosednje in daljne dežele.

Fran Levstik

General Rudolf Maister ob 120-letnici rojstva

29. marca je poteklo 120 let od rojstva generala Rudolfa Maistra, vojaka, pesnika in kulturnega delavca, čigar ime je vezano še zlasti na obdobje bojev za slovensko severno mejo l. 1918-1919. Rudolf Maister se je rodil 29. marca 1874 v Kamniku. Po 6. razredu gimnazije je vstopil v vojaško kadetsko šolo na Dunaju in jo l. 1894 dokončal. Kot avstro-ogrskega častnika je služboval v različnih krajih habsburške monarhije, konec l. svetovne vojne pa je s činom majorja dočkal v Mariboru. V prekratnem času oktobra-novembra 1918 je bil verjetno eden izmed redkih, ki je pravilno presodil položaj in ocenil, da se Slovenci obranijo pred nemškimi zahtevami po Mariboru in Štajerski le s takojšnjo vzpostavitev svoje oblasti, tudi vojaške. S svojim zadržanjem je marsikdaj prišel navzkriž z narodno vladno SHS (novoustanovljene države Slovencev, Hrvatov in Srbov) v Ljubljani, ki je menila, da si bo severno mejo zagotovila le s pomočjo antante. Razvoj dogodkov je Maistru - ki je bil med-

tem s strani mariborskega narodnega odbora imenovan za generala - dal prav, saj je bila slovenska severna meja obranjena le s posegom slovenske vojske, stare komaj nekaj tednov. Maja-junija 1919 so v uspešni ofenzivi slovenske (takrat že jugoslovanske) čete, skupno s srbskimi, osvobodile celotno južno Koroško s Celovcem vred. Kasnejši razvoj dogodkov na Koroškem pa je bil (plebiscit!) za Slovence žal neugoden. Po bojih za severno mejo je Maister l. 1921 prevzel funkcijo predsednika jugoslovanske komisije za razmejitev z Italijo, l. 1923 pa je bil skupaj z drugimi starejšimi bivšimi častniki avstrijske vojske upokojen. Od tedaj in do smrti, 26. julija 1934, pa ni ostal neaktiven, še posebej ne, kar se tiče delovanja na kulturnem področju.

Poleg vojaka je bil Rudolf Maister torej tudi književnik in kulturni delavec. Že v dijaških letih je sodeloval v raznih dijaških listih in jih tudi izdal, pesmi pa je začel pisati od l. 1889 naprej. Redkokdaj se je podpi-

vopis ne prepoveduje.

No, pa da ne bom zgolj pridigar-ska, naj opozorim na napako, ki se je zelo razpasla med našimi pisci. Moja pozornost velja nedoločnemu zaimku **nekdo** (**nekaj**), ki ga uporabljamo, ko je umestno ali ne, in je popolnoma spodrinitel nedoločni zaimk **kdo** (**kaj**). Obtoženec je na zaslišanju povedal **nekaj** zelo pomembnega. Kaj je tako pomembnega, bomo gotovo izvedeli iz nadaljevanja; zaimek **nekaj** pa je na mestu. Ko pa rečemo, da se bo gotovo **nekdo** javil k sodelovanju, pa grešimo, ker pač ne vemo, kdo bo to storil. Pravilno je torej le **kdo**. Pri latinščini smo se tako lepo učili razlike med **quidam** in **aliquis**, a se zdi, da smo na vse že pozabili. Povedali so mi, da je ta razlika tudi v angleščini, s katero si pa jaz ne morem pomagati, nekateri bralci pa prav gotovo.

Vsodržavni šolski svet je osrednji posvetovalni organ italijanskega Ministrstva za šolstvo. Slovenski šolniki imajo po zakonu v njem svojega izvoljenega zastopnika. To sta bila najprej prof. Samo Pahor in za njim ravnatelj Josip Pečenko. Pred dobrim mesecem pa je to mesto prevzel prof. Tomaž Simčič.

Bi nam, prosim, pojasnil, kako je prišlo do te zamenjave?

Do zamenjave je prišlo, ker je moral prof. Pečenko v pokoj, prof. Stefančič, ki se je na volitvah uvrstil za njim, pa bo to storil v kratkem. Med tem časom so Svetu podaljšali mandat za eno leto. Kot tretji na slovenski listi sem rad ali nerad imenovanje moral sprejeti jaz. Pravim »nerad«, ker sem se prav dobro zavedal, da si bom moral pošteno zavohati rokave, če bom hotel v Rimu nastopati s strokovnim znanjem, kakršno sta na tem področju imela moja predhodnika.

Kakšen je tvoj vtis o tem organu? Je kaj posluha za manjšinske in še posebno za naše slovenske šole?

Zamenjava v Vsodržavnem šolskem svetu

Razgovor s prof. Tomažem Simčičem

Prvi vtis je vsekakor pozitiven. Zelo dobro sodelujemo s predstavniki drugih manjšinskih šol, zlasti z južnotirolskimi. Pa tudi sicer so kolegi v glavnem pripravljeni podpreti naše želje, če jih seveda primerno utemeljimo.

Za kaj se boš v Vsodržavnem šolskem svetu najbolj zavzemal?

V tem trenutku je gotovo na prvem mestu avtonomija slovenske šole v Italiji.

Za kaj pri tem pravzaprav gre?

V bistvu gre za to, da bi slovensko šolstvo v Italiji dobilo samostojne upravne organe. O naši šoli bi želeli odločati sami. Pomislimo na učne programe, na eksperimentiranje, na natečaje ali na t.i. racionalizacijo šolskega omrežja. Ne moremo mirno

gledati, da o teh stvareh odločajo kar mimo nas.

Kaj pa druga odprta vprašanja našega šolstva?

Odprtih vprašanj ne manjka. Razen tistih, povezanih z že obstoječo državno šolsko mrežo, bi omenil na primer priznanje dvojezične šole v Špetru in podržavljenje Glasbene matice.

Ali lahko Vsodržavni šolski svet k temu pripomore?

Moramo biti realisti. Vsodržavni šolski svet je posvetovalni organ. Naše zahteve je podprl že velikokrat, bodisi ko nas je v njem zastopal prof. Pečenko bodisi ko je bil tam prof. Pahor. Odločitev pa seveda na koncu sprejme vlada. Do sedaj nam razmere niso bile posebno naklonje-

ne, kako bo v bodoče, tega pa ne vem.

V zvezi z našo šolo je z več strani slišati mnogo kritičnih pripomb. Tudi razne afere dajejo misliti, da z njo ni vse v redu. Kakšno je tvoje mnenje?

Težko je o tem govoriti kar tako na splošno. Negativne ocene so včasih odraz površnega poznavanja in neutemeljenega posploševanja. Tam, kjer težave v resnici so, moramo imeti pogum, da stvarem sežemo do dna. Pavšalne obsodbe pa dosti ne pomagajo. Poleg tega: naša šola je odraz naše skupnosti (to je celo uzakonjeno). Če je na njej kaj nezdravega, bo treba vzroke najbrž iskati v celotni skupnosti. Sicer pa mislim, da naša šola, če jo gledamo globalno, kljub

nekaterim neugodnim okoliščinam (pomislimo na učbenike) ne zaostaja za italijansko šolo ali za tisto v republiki Sloveniji.

Kaj pa ohranjanje jezika in narodne zavesti, ali ni tudi to naloga manjšinske šole?

Pred časom se je v slovenski javnosti pojavila ocena, da je važnejša od narodne zavesti neka domnevna »kvaliteta«, ki naj bi jo nudile neslovenske šole. Moje mnenje je ravno nasprotno: če je slovenska šola manj uspešna, je to zato, ker se v slovenski skupnosti uveljavljajo podobne ocene. Šola je pač izraz te skupnosti.

Kakšna bodočnost se nam torej obeta?

Med slovenskimi šolniki, zlasti med mladimi, je veliko zavzetosti, navdušenja in tudi strokovne pripravljenosti. To je vsekakor temelj. Morda bi nam bili poleg tega potrebni injekcija samozavesti in sposobnost za bolj globalno dojetje naše šolske stvarnosti.

Pogovarjal se je Ivan Žerjal

Naša šola naj bo res naša

V zadnjih tednih se je zgodilo več pomembnih dogodkov, ki so globoko posegli v slovensko šolsko stvarnost. Nekoliko so nas zdrmili iz stanja otopelosti in mrtvila, v katerem se je znašla slovenska šola: o njej si smel govoriti le dobro ali nič.

Povod za to je dal predsednik Scalfaro, ki je spregovoril v prid katoliški privatni šoli v Italiji. Takoj se je po vsej državi sprožila polemika: šola naj bo državna ali privatna? 2. marca je vsedržavni dnevnik La Repubblica objavil izid ankete, ki jo je izvedla DOXA za tretje televizijsko omrežje, iz katere izhaja, da se polovica anketirancev ogreva za zasebno šolo. Najvišji odstotek v korist privatizacije se tiče prav osnovne šole. To ne pomeni, da je večina staršev za privatno katoliško šolo, temveč da ni zadovoljna s šolo, ki jo otroci obiskujejo. In ker je slovenska šola del italijanskega šolskega sistema, nosi ona sama napake tistega sistema. Poleg tega se naša šola srečuje s težavami, ki so značilne za manjšinsko šolo. Zato je prav, če nam je slovenska šola zares pri srcu, da postane prav ona prioriteto vprašanje naših razprav na različnih forumih in ne le v šolskih organih ali na občnih zboreh šolskega sindikata.

Z zakonom št. 148 z dne 5. junija 1990 je bila sprejeta reforma za osnovno šolo, ki je zbudila veliko nejevolje in nezadovoljstva ne samo pri starših, temveč tudi pri učnem osebju. Ta reforma v bistvu nalaga otrokom (nekateri še nimajo niti šest let, ko prestopijo šolski prag) tedenski delovni urnik, ki je enak urniku delavca v tovarni ali uradu, in nedemokratično vsiljuje šolski model, ki ne upošteva ne želja ne potreb staršev, čeprav imajo po zakonu pravico, da soodločajo o šolskem življenju. Zasebna šola je veliko bolj prožna, saj pomaga staršem, ki morajo v službo, tako da prilagaja urnik otrok njihovim potrebam. 9. točka 15. člena zakona pravi, da mora šolski minister v teku štirih let poročati Parlamentu o posledicah reforme osnovne šole. Sprašujem se, če je kdo izmed poklicanih, poleg

staršev, posredoval šolskemu ministru želje in nasvete staršev za izboljšanje zakona.

K temu dodam še to, da si moramo nekateri starši na šoli, kjer tri četrtine otrok obiskuje verouk, izboriti pravico, da zapojejo naši otroci ob koncu leta tri božične pesmi in da imamo božičnico in ne prireditve »ob zaključku sončnega leta«. Potem ko kot strela z jasnega prileti novica, da funkcionar fašistične stranke poučuje slovensko mladino in da nekateri slovenski profesorji, ki poučujejo na slovenski šoli, dajejo svoje otroke v italijansko, bi se tudi sama izrekla za katoliško privatno šolo. Takoj pa se postavi vprašanje, če je največji problem stalni upad vpisov v slovensko šolo. S privatizacijo (vemo, da se nekateri politični krogi že vrsto let ogrevajo za privatno večkulturno šolo) bi še bolj razdrobili slovensko šolsko populacijo ter didaktično in vsebinsko obubožali obstoječe šole.

Govorim predvsem o osnovni šoli, ker ta ne nauči otroka samo pisanja in branja, ampak si v njej otrok sestavi tista tla, iz katerih bo duhovno, kulturno in socialno rastel in se razvijal. Zato si ne smemo zapreti oči pred dejstvom, da se veliko otrok izgubi med prehodom iz vrta v osnovno šolo. Ti gredo ali v angleško ali v italijansko šolo. In ta preliv ni nezaten. Jasno je, da gre predvsem za vprašanje narodne zavesti; ker pa vemo, da se ljudje odločajo vse bolj zaradi čisto pragmatičnih razlogov in majhnih koristi, bi morala biti naša šola konkurenčna italijanski: nuditi bi morala nekaj več, da se bodo ti starši odločili za slovensko in ne za drugo šolo.

Vprašanje je veliko in ne dà se vseh niti omeniti. Nazadnje pa bi podčrtala, kako je važno, da postane naša šola v sklopu bodočih reform bolj avtonomna, ne da bi tu čakali na zakon o globalni zaščiti. To je toliko bolj važno sedaj, ko se spet pojavlja problem reorganizacije šolskega omrežja. Manjšina mora pri tem soodločati in ne le sprejemati vsiljene odločitve šolskih organov.

Nadja Maganja

Razkol v Istrskem Demokratskem Zboru (IDZ)

Milan Gregorič

Na razširjeni seji istrske županjske skupščine letos januarja v Pazinu so že dolgo tleča nasprotja med dvema glavnima strujama, tako imenovanim avtonomistično in zmerno-regionalistično, izbruhnili na dan z vso silovitostjo. Zunanji povod so bila nesoglasja okrog sestava izvršnega sveta županije. Prvi so namreč zagovarjali tak sestav upravnih področij, ki naj bi omogočal Istri ustrezne povezave in sodelovanje z drugimi evropskimi regijami in ki naj bi hkrati ustvaril neke vrste upravno podvajanje v odnosu na centralno oblast ter se skušal s tem zoperstaviti njenim centralizacijskim težnjam. Zmerni regionalisti pa so ponujali koncept takega števila upravnih področij, ki bi izhajal iz sedanjega stvarnega obsega samoupravnih pristojnosti županije in bi bil tudi sicer skladen s sestavom izvršne oblasti v samih istrskih občinah in drugih županijah. Razlika med konceptoma je bila tudi v tem, da so prvi (s predsednikom Ivanom Jakovčičem na čelu) vztrajali pri nestranskih, tehnokratskih županjski vladi, drugi (z Ivanom Herakom na čelu) pa so branili koncept tesnega nadzora stranke nad delovanjem izvršne oblasti. Pri tej zahtevi sta se jim pridružila tudi dva vidna predstavnika avtonomistične struje, in sicer zakonca Loredana (Bogliun) in Dino Debeljuh. Ta zahteva je bila povezana z okoliščino, da so se stranki v zadnjem trenutku, ko je bilo že povsem jasno, da bo zmagala na lokalnih volitvah, množično »priklopili« reformirani komunisti, ki so na predhodnih parlamentarnih volitvah na Hrvaškem povsem pogoreli ter si od lastne stranke tudi na lokalnih niso veliko obetali. Računali so namreč, da bi na ta način lahko zase rešili vsaj kos (lokalne) oblasti, če je že bila celota izgubljena. Hkrati je ta politična simbioza (sožitje) predstavljala tudi neke vrste »levi proti-tudjmanov udar« oz. revolt na ne ravno tenkočuten valjar »svetega

hrvaštva«, ki je ob osamosvojitvi in domovinski vojni preplavilo državo in ki je ponekod, zlasti v Istri, šlo zelo slabo v promet. Ob zavirljivi volilni zmagi stranke (72% glasov) so »novi idejejevc«, t.j. tisti, ki so to postali »pet pred dvanajsto«, začeli svoj vzpon na oblast. Znan je primer bivšega puljskega župana in sedanjega županjskega poglavarja, ki je ob prestopu v IDZ izsilil, da so ga sprejeli s celotnim njegovim lobijem, ki je pod prejšnjim režimom upravljal Pulo, kar je v vrstah prvoborcev IDZ povzročilo silovite odpore. Od tod tako ostra zahteva uporniške Herakove struje po nadzoru nad izvršno oblastjo. Vendar v tej svoji zahtevi niso uspeli, tudi spričo nedemokratičnih metod zmagujoče struje v stranki, ki so jih posamezni prvaki poražene strani imenovali »boljševiške« oz. »politični kanibalizem«. Zato je pet prvakov poražene regionalne struje odstopilo. Kasneje, sredi februarja, pa so bili na izredni seji strankine skupščine trije celo izključeni iz stranke (Herak, Denis Jelenković in Elio Martinčič), štirje pa drugi razrešeni vseh dolžnosti. Prava znotrajpartijska čistka v stilu Kominforma, ki je pustila v javnosti zelo trpek vtis. Tudi prve raziskave javnega mnenja po razkolu so pokazale na osip simpatije do stranke (od 72% na 43%) in na visoko stopnjo neodobravanja čistk. Do kod bo ugled stranke zdrknil po ne ravno tenkočutnem javnem pranju umazanega perila, je težko reči, saj se je proces razslovanja med članstvom šole dobro začel. Pomembna bo tudi dokončna odločitev zakoncev Debeljuh, ki imata velik vpliv tako med italijansko etnijo kot tudi med »deklariranimi Istrani«, ki predstavljajo skupaj, po štetju iz leta 1991, preko 21% istrske populacije. Iz nekaterih Debeljuhovih izjav v splitskem Feral Tribunu veje resignacija, kar bi lahko pomenilo, da ne vidi več svoje perspektive v IDZ. Zmeda bo nastala tudi v

hrvaškem Parlamentu, kjer je IDZ pobral vsa razpoložljiva poslanska mesta za Istro, a so med njegovimi sedmimi poslanci kar štirje disidenti, ki stranki ne mislijo vrniti mandata ter bodo nastopali kot neodvisni. In če bodo pri tem ohranili svoje dosedanje politične poglede nespremenjene, bo v Parlamentu nastalo podvajanje zastopanja istrskih in regionalnih tem ter se ne bo več prav vedelo, kdo je pravi so-govornik.

Med bistvenimi vzroki razkola pa so bila predvsem razhajanja okrog statusa Istre. Avtonomisti zastopajo idejo Istre kot regije s posebnim statutom, t.j. z visoko stopnjo izvirnih dohodkov, z razvito regionalno zakonodajo in z obsežno izvršno oblastjo, ki naj bi se raztegnila postopoma tudi na slovenski del ter Milje oz. naj bi izhajala kar iz meja nekdanje Julijske Krajine, kar bi pomenilo, da bi morala vključevati vso Primorsko in del Notranjske. Spričo razumljive odbojnosti Zagreba do teh zahtev se zatekajo po podporo tudi v organe Evropskega sveta, kjer so jim zelo na uslugo zlasti italijanski funkcionarji z evroparlamentarci. Herakova struja tudi zagovarja regionalizem s čimvišjo možno stopnjo avtonomije, vendar na podlagi političnega boja znotraj ustavnih okvirov Hrvaške in ob pomoči političnih zaveznikov v hrvaški opoziciji. Ne zanika tudi, da ne bi Istrala lahko kdaj postala meddržavna regija, vendar samo v pogojih, ko bodo deli te regije še naprej pripadali matičnim državam. To pa naj bi bilo kvečjemu stvar daljne prihodnosti ob visoki stopnji demokracije in meddržavnega sodelovanja, ob umiritvi razgibanih čustev na Balkanu in tesnejši integraciji tega prostora v Evropo. V sedanjih pogojih, ko je Hrvaška amputirana in še v vojni, s skoraj nerešljivim problemom Krajina, pa še zraven tega gospodarsko na tleh in z nepopolnimi socialnimi pro-

(se nadaljuje na 5. strani)

Bogomila Doljak je orala ledino v naši ljudski kulturi

Tokrat vam želimo predstaviti dobro znano umetnico Bogomilo Doljak. Njeno ime že avtomatično povezujemo s pojmom umetnine v lesu, s kraško skrinjo, podobo in podobnim.

Pristna hči kraške zemlje - rodila se je v Vižovljah, a se je že triletna

preselila s starši v Praprotno - je čutila v sebi prirojeno nagnjenje po umetniškem ustvarjanju, a si je le s svojo vztrajnostjo in izvirnostjo utrla pot do pravega umetniškega izražanja. Ne samo to. Bila je tako notranje močna, da je vili v kraškega človeka, ki ne slovi po milobi, obču-

tek lepote in vzbudila v njem pozornost do ljudskih umetnin, ki jih je imel v hiši. In prav v teku let se je nabralo po kmečkih hišah samostojno bogastvo, ki je izviralo iz nuje in vsakdanje uporabe za hišo ali za obdelovanje. Najdražji predmet zaželen so postale prav skrinje.

In ravno to je pritegnilo, navdušilo in prevzelo našo umetnico. Kar so očetje z ljubeznijo zrezljali ali okrasili, tega sinovi niso znali ceniti. Tako je prišel na vrata tuj človek in odnesel prava bogastva.

Te nepopravljive škode je kmalu bilo prav po zaslugi Doljakove konic. Sledila je svojemu možu, ki je delal po hišah, in odkrivala po Krasu zaklad skrinj. Bilo je leta 1968.

Prevzela je to nalogo: prepričati domačine, kakšno bogastvo imajo v svoji hiši. Njena ljubezen, predvsem pa naravni nasmeh, sta bili najbolj prepričevalni.

Deset let kasneje je Doljakova pripravila prvo razstavo skrinj v Kraški hiši. Vanjo je dala še del svoje duše: lesene kipce, ki jih je izoblikovala iz različnega lesa: brinja, oljke,

bresta, hrasta, češnje itd. Leta 1979 je imela že prvo samostojno razstavo. Polagoma se je njena umetnost spopolnjevala; pripravila je tudi veznine s svojimi motivi.

Posvetila se je zlasti restavratorskemu delu skrinj. Dosedaj jih je popravila 60, to je dve ali tri skrinje na leto.

Gospa Doljakova se ne zaveda, a je že vstopila v zgodovino naše zemlje: za vse to njeno delo, za ves plaz zavednosti, ki ga je sama vzbudila v našem človeku, da je začel ceniti to, kar je našel doma: pristnost naše zemlje, našega človeka, ki je znal spojiti ljudsko umetnost in orodje.

V svojem domu ima odprto stalno razstavo svojih del, vsakega obiskovalca pa gospa sprejme z ljubeznivo prijaznostjo in mu sproti razkriva ne samo svoja dela, ampak svojo dušo. Iz tega njenega notranjega zaklada se je vse to rodilo in razcvetelo po vsem Krasu. Mislim, da smo ji dolžni izkazati svojo hvaležnost za to dragoceno delo, ki se ni še končalo...

Dušan Jakomin

Bogomila Doljak: Velikonočna kompozicija 1994

B. Doljak: Kraške žene pod križem. 1989

Meseci v letu

januar	- prosinec
februar	- svečan
marec	- sušec
april	- mali traven
maj	- veliki traven
junij	- rožnik
julij	- mali srpan
avgust	- veliki srpan
september	- kimavec
oktober	- vinotok
november	- listopad
december	- gruden

»Tudi zvonovi imajo svojo dušo« Pogovor z gospo Pepco Zahar iz Boršta

Pepca Zahar na delu

Gospa Pepca Zahar je v Borštu prava osebnost. Med domačini je priljubljena predvsem zaradi svoje dobrosrčnosti in prijaznosti. Kljub svojim 80 letom je vedno dobre volje in polna energije ter prav rada prisloži na pomoč starejšim domačinom pri raznih opravilih. Je dobrega srca in odprtega značaja, polna življenjskih izkušenj in modrosti, ki jih prav rada posreduje mlajšim rodovom. Sama pravi, da ji prinašajo dobra dejanja veliko veselje in zadoščenje.

Gospa Pepca je znana tudi v širši okolici še zlasti zaradi nenavadnega poklica oziroma poslanstva, ki ga nenehno opravlja že prek 60 let. Od leta 1934 redno skrbi za zvonjenje v vasi. V dobi, ko je vse avtomatizirano, se morda zdi nekoliko čudno, da je za zvonjenje še potrebna človeška roka. Borštanska župnija pa je ena izmed zadnjih, kjer se to dogaja. Gospa Pepca se dnevno vživi v borštanske zvonove, saj kot sama trdi, morajo zvonovi imeti dušo. Vasi je pač treba naznanjati veselo ali žalostno vzdušje. Zaradi tega uporablja tudi različne načine zvonjenja.

S pripovedovanjem svojega plemenitega, a skromnega življenja, mi je Pepca prav gotovo obogatila nedeljsko popoldne. Tudi sama sem od nje odnesla veliko koristnih navodil.

Razgovor sedaj objavljamo v obliki intervjuja.

Kakšne spomine imate iz mladih dni?

Rojena sem v kmečki družini v Zatrečju 11. aprila 1913. O svoji družini ohranjam lepe spomine. Bila je globoko verna in narodnozavedna. Domovina, Bog, narod slovenski in sveta vera: v tem duhu so nas vzgajali naši pokojni starši. V družini je bilo deset otrok, od katerih smo danes ostali živi le še trije. Vsak dan smo trdno garali in delali od zore do mraka na polju in doma, da smo se lahko skromno in pošteno preživljali iz dneva v dan. Leta 1970 sem se preselila v Boršt, kje sem si sama (s pomočjo znanca) sezidala novo hišico z vinogradom in vrtičkom.

Česa se najraje spominjate iz nekdanjega vaškega življenja?

V naši vasi so bile nekoč kmečke družine. Živele so skromno in preprosto. Spominjam se na lepo fantovsko, dekliško in zborovsko petje. Kljub fašizmu so lepe slovenske melodije odmevale pozno v noč. Veliko je bilo zavednosti v verskem in narodnem duhu. Ljudje so obiskovali cerkve in spoštovali nedelje in praznike. Bilo je res lepo in hvalevredno življenje.

Ali pomnite kak poseben dogodek v vasi?

Bili smo zelo žalostni, ko nas je zapustil naš g. Franc Malalan. Bil je zlata duša in narodni voditelj. Med veselimi dogodki pa se najraje spominjam na novo mašo g. dr. Angela Kosmača, ki je bila 26. aprila 1946.

Več let ste delali pri g. Malalanu. Kako se ga spominjate?

Pri g. Malalanu sem bila zaposlena kot pomočnica v župnišču 11 let (1949 - 1960). Nanj ohranjam najlepše spomine. Bil mi je oče, voditelj, učitelj in tolažnik. Pri njem sem se naučila varčnosti, skromnosti, delavnosti in še marsičesa. Skratka, bila je to šola za življenje. Usposobil me je tudi za žaganje in cepljenje drv ter za striženje in vezanje trt. Za vse to sem mu še danes hvaležna.

Kako ste bili v vseh teh letih zaposleni?

Že od mladih let sem imela veliko veselje za študij, vendar mi razmere tega niso dovoljevale. Do 10. novembra 1945 sem učila v borštanski osnovni šoli in sicer v prvem, drugem in tretjem razredu slovnice, lepopisje in računstvo. Že leta 1934 sem postala v Borštu zakristanka in zvonarka, kar sem še danes. V svojem življenju sem vedno pomagala doma, v cerkvi in drugim 60 družinam pri žaganju drv in striženju trt.

Letos poteka Vaših 60 let zvonarstva. Povejte nam kaj o tej redki dejavnosti.

Glede zvonjenja sem samouk. Povedati moram, da obstajajo različni načini zvonjenja, saj se maše ob praznikih razlikujejo od vsakodnevnih mašnih obredov ali npr. od naznanjanja smrti. Eno uro pred praznično mašo vabim k obredu z velikim zvonom; četrt ure pred mašo pa z vsemi tremi. Ob delavnikih vabim vernike z dvema zvonovoma. Ko je smrt v vasi, to naznam s srednjim, nato pa z vsemi tremi zvonovi. Zvoniti je treba z obema rokama in z nogo, in sicer veliki zvon z levo roko, malega z desno in srednjega z nogo: vse to zelo počasi.

Seveda je treba imeti za ta poklic veliko veselje, požrtvovalnost in posluš za ritem. V 60 letih sem opustila zvonjenje le par dni, ko sem si zlomila roko. Drugače sem vsak dan in ob vsakem vremenu redna in točna.

Ste zadovoljni z življenjsko potjo, ki ste jo izbrali?

S svojo dejavnostjo sem srečna in zadovoljna. Vsa dela opravljam z velikim veseljem. Moja duša je mirna. Ko bi se še enkrat rodila, bi se spet odločila za isto pot.

Katerega dogodka v svojem življenju se najraje spominjate?

V najlepšem spominu mi je ostal dan petdesetletnice zvonarstva. Prejela sem diplomu od škofa Bellomija. Cerkevni pevci pa so mi poklonili zlato plaketo z zvončki in v imenu župljanov krasen sonet, ki ga je spenil naš g. Miklavc.

Kako si predstavljate bodočnost Boršta?

Bodočnost Boršta ni roznata. Starejši vaščani izumirajo, lepe nove hiše se praznijo. Število vpisov v šolo in vrtec vsako leto pada. Skratka, na veliko žalost izumiramo. Če se pa vrnem k zvonovom, bi rada še to dostavila: »Veseli se z veselimi in jokaj z jokajočimi!«

Pogovarjala se je Monika Sulli

Papinijeve priče trpljenja Gospodovega v izvedbi radijskega odra na radiu TS A

Za tridnevje, ko doseže Veliki teden svoj vrh, je dramski odsek radiu TS A sklenil ponuditi svojim poslušalcem v poslušanje in v razmislek globoko in včasih kar pretresljivo delo italijanskega pisatelja Giovannija Papinija *Priče trpljenja Gospodovega*. V sedmih novelah pisatelj predstavlja nadaljnjo življenjsko pot tistih, ki so bili priče Kristusovemu trpljenju: Judeža, Pilata, Kajfe, Malha, Simona, Barabe... Delo, ki je bilo napisano l. 1937 in je že l. 1940 izšlo v slovenščini v blešččem prevodu pesnika in pisatelja Vinka Beličiča, je pozneje šlo v pozabo. Na aktualnost in vsebinsko bogastvo tega dela je opozoril prof. Jože Faganel in z Radijskim odrom pripravil izvedbo treh Papinijevih novel. V svoji spremni besedi je prof. Faganel navedel bistvene značilnosti pisatelja in njegovega dela: »Giovanni Papini je napol filozof in napol literat. V obdobju moralnega razkroja italijanske družbe v prvih desetletjih našega stoletja se kot intelektualci ni mogel zateči v totalitarizem politične akcije. Iskal je povsem v drugo smer, ki je bila v kričečem nasprotju s histerijo množic. Iskal je v posameznikovi notranjosti - njegovi intimi. In našel je odgovor na stisko stoletja. Našel jo je pri viru zahodnoevropske civilizacije - pri evangeliju. Toda Papini ne bere evangelija - Kristusove zgodbe - le kot vernik. Evangelij bere predvsem kot umetnik.

V času, ko so pred bližajočo se svetovno norijo krščanski zahod zasenčile osebnosti, ki so bile utelešeni dokaz za obstoj hudiča, Papinija vznemirjajo predvsem negativni liki iz Nove zaveze - Pilat, Kajfa, Judež, Malh. V njihovi duševnosti išče vzgibov za nedopovedljivi zločin nad

učlovečenim Bogom. Vsebinsko - fabulativno svobodno nadaljuje tam, kjer je evangelij obmolnil.«

Prof. Faganel je za tridnevje Velikega tedna izbral zgodbe o Judežu, Barabi in Simonu iz Cirene. Za iztočišče njihovih zgodb je vzel citate iz Svetega pisma. Tako bodo poslušalci lahko na Veliki četrtek prisluhnili zgodbi o Judeževem izdajstvu, na Veliki petek bodo sledili usodi zločinca Barabe, potem ko je bil izpuščen na svobodo. Na veliko soboto pa bo na sporedu presenetljiv razplet zgodbe Simona iz Cirene, ki je Jezusu pomagal nositi križ.

Delo so izvedli člani Radijskega odra v režiji Marijana Kravosa; tonski tehnik je bil Marjan Jevnikar. Lektor je bil prof. Jože Faganel, ki je delo tudi priredil.

Skupno tržaško romanje

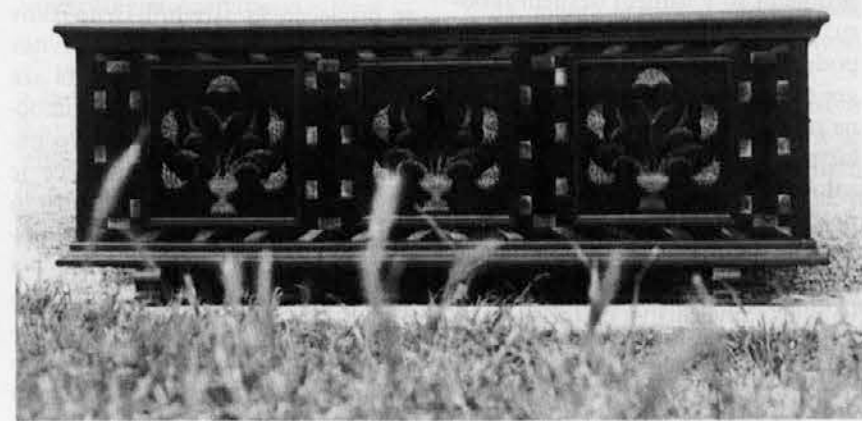
Nadaljuje se vpisovanje za 5-dnevni romarski izlet v nemško deželo Baden - Württemberg in na Bavarsko. Romanje bo od ponedeljka, 27. junija, do petka, 1. julija.

Letošnje romarsko potovanje daje priložnost za ogled krajev, kjer je živel v izgnanstvu veliki reformator Primož Trubar, ki je dal Slovincem prve slovenske knjige.

Zanimiv bo tudi obisk Bavarske in sklep romarske poti v Altöttingu v znameniti Marijini romarski cerkvi. Pohitite z vpisom! Organizacija romanja je mnogo lažja, če se dovolj zgodaj ve za število udeležencev.

Vpišete se lahko pri duhovniku v svoji župniji.

Izseljensko društvo Slovenija v svetu vošči vsem rojakom v domovini in po svetu vesele in blagoslovljene praznike Kristusovega vstajenja!

Bogomila Doljak - Kraška skrinja

Nova Štifta - 25. april

Letos je 25. april ponedeljek. Na ta dan obhajamo god evangelista Marka in državni praznik.

Romarsko cerkev v Novi Štifti pri Gornjem Gradu je več let upravljal duhovnik Anton Surina. Sedaj je že v večnosti. Med nami v Trstu je bil nekaj let. Naš g. škof Lovrenc Belomi pripoveduje, da je v Novi Štifti nekaj dni nadomeščal odsotnega Antona Surina.

Predsednik Duhovske zveze g. Milan Nemec je torej povabil g. škofa, naj se udeleži našega romanja. Obljubil je, da bo šel z nami, če mu tega ne onemogoči kak nujen opravke.

Kosilo bo v Gornjem Gradu. Možen pa bo ogled lepo obnovljene cerkve. Po kosilu se bomo verjetno ločili po željah in šli na obisk raznih krajev. Skupaj bomo spet pozno popoldne v Šentvidu, v obnovljenih škofovih zavodih. Vredni so ogleda.

Oglasite se takoj pri svojem duhovniku in se vpišite!

Kristus ima svoje skrite prijatelje prav povsod, tudi v salonih sovražnikov križi in v palačah Kristusovih preganjalcev.

Bossuet

Razkol v Istrskem (IDZ)

(nadaljevanje s 4. strani)

blemi, ne more dati Istri specialnega statusa ne Tudjman, ne kdorkoli drug. Da ni šlo pri teh razhajanjih zgolj za nedolžne in abstraktne razprtije, je opozoril Herakov intervju v Novem Listu (23.2.94), v katerem je Jakovčiča ostro opozoril, da Istrani niso glasovali za njegove »politične avanture v Ženevi«, niti za njegove izjave »o razpisu referendum«, še manj pa za njegova »dostavljena stališča o nujnosti sodelovanja IDZ na konferenci o bivši Jugoslaviji« in še najmanj za njegovo (Jakovčičevo) sporočilo, da mora biti vodstvo stranke »v visoki stopnji pripravljenosti zaradi možne samoproglasitve avtonomije Istre«. Čeprav so se prvaki druge strani zaklinjali, da niso nikoli nameravali razbijati Hrvaške, ostaja mučen vtis, da so dogodki uhajali akterjem iz rok in da smo bili tik pred tem, da Istro zajame pravcati ciklon, ob katerem bi se lahko v skrajni posledici sprožili najbolj mračni scenariji črno-rdečih central z obeh strani Jadrana.

S.K.D. HRAST

vabi v ponedeljek, 4. aprila, in nedeljo, 10. aprila, v Doberdob na tradicionalni

Praznik pomladi

Ponedeljek, 4. aprila

- Ob 13. uri: otvoritev praznika
- Ob 15.30: ex tempore za vrtec, osnovno in nižjo srednjo šolo

- Ob 17. uri: otvoritev. Rafko Dolhar: Stezice - razstava slik
Ob 18. uri: nastop folklorne skupine iz Starega Trga ob Kolpi

Sledi ples ob zvokih ansambla Tonija Verderberja.

Deloval bo dobro založen buffet s pristinimi jedmi na žaru in z domačo kapljico. Na ogled bo tudi razstava.

Sobota, 9. aprila

- Ob 20.30: nastop dramske skupine ODER 90 z igro Divji lovec. Režija Kazimir Černic

Nedelja, 10. aprila

- Ob 17. uri: otvoritev praznika
- Ob 19.30: ples ob zvokih ansambla Adrija Kvintet iz Opčin.

Župnijski pastoralni svet sv. Jerneja - Opčine sporoča, da bo zaradi velikega zanimanja

Razstava župnijskih rokopisov, raznih dokumentov in panojev

odprta še ta teden, od 10. do 12. in od 17. do 19. ure, razen v soboto, ko bo razstava odprta samo dopoldne.

V četrtek, 7. aprila, bo v Barkovljah ob 17.30 sv. maša za duhovne poklice in mladino. Vabijo Barkovljani, Slovenska Vincencijska konferenca in Klub prijateljev.

Kateheza za odrasle z razgovorom o lepotah Sv. pisma pod vodstvom g. Jožeta Špeha bo v petek, 8. aprila, ob 16. uri, v mali dvorani zraven barkovljanske cerkve. Toplo vabljeni!

Zmaga desnice, poraz sredine, razočaranje levice

Kar ni bilo mogoče v vsem povojnem času, se je zgodilo v manj kot treh mesecih: Berlusconi je gibanje Forza Italia, ki je pobralo dediščino krščanskih demokratov in socialistov, je Finijevim novofašistom odprlo vrata do oblasti. Del odgovornosti za to zapade tudi na demokratični tabor, predvsem na KD, ki jo je vihar korupcij krepko zamažal in ni znala, kako bi izšla iz zagate.

Berlusconi slavi bolj osebni kot pa strankarski uspeh, saj v manj kot treh mesecih gotovo ni mogel postaviti na noge trdne strankarske strukture. Gotovo je tudi, da je vzrokov za ta uspeh več, zato si je tudi pridobil naklonjenost v različnih skupinah volivcev, tako med mladimi kot med starejšimi, in tudi v različnih socialnih plasteh družbe.

Berlusconi se je zavedel, da obstaja prostor za močno sredinsko stranko, ker se KD ni znala ločiti od svoje preteklosti, veliki reformator Segni je cinal in letal s cveta na cvet, socialisti pa so izginili. Priložnost je torej imel, imel pa je tudi organizacijo, ki bi ga promovirala, saj je lahko računal na za politika povsem izjemno stanje, namreč kar na tri zasebne TV, in nekaj časnikov, mrežo trgovin in še marsikaj drugega. Dovolj mu je bilo izbrati prikupno ime, nekaj gesel in splošen, razumljiv program. Vse ostalo bi opravili njegovi marketinško uspešni ljudje in želja po novem, ki je že nekaj časa prevajala množice. Nagib je tudi bil dovolj stimulativen: s tem posegom v politiko Berlusconi brani svoje interese in položaj, ki si ga je pridobil, ko je lahko računal na socialiste (takrat so bili vsi socialisti, zdaj se vsi tega sramujejo in morda samo še člani slovenske komisije priznavajo, da so socialisti). Volilci so torej naglo pozabili, da je bil Berlusconi največji Craxijev prijatelj.

Berlusconi je torej imel lahko delo, ker je segel na področje, kjer je zavezala velika praznina, poleg tega pa so volilci že nekaj časa čakali in si želeli novost. To novo je tokrat z novim volilnim zakonom prišlo v obilni meri, toda Berlusconi je bil najbolj nov.

Zakaj tako prodoren uspeh pri različnih ljudeh? Prav zaradi nastopa. Berlusconi je bil namreč kljub buržujski zlikanosti skoro naivno preprost, tako je učinkoval zlasti še v svoji govorni revščini, s katero se približuje najbolj preprostim volilcem. S to naravno ali hoteno demagogijo je pri posredovanju svojih obljub (te so v celoti nadomestile ves program) znal uporabiti ključne besede, s katerimi je zelo učinkoval na ljudi: manj davkov, milijon delovnih mest, delo mladini in reforma zdravstva. Pri tem bi samo s slednjo lahko država kaj prihranila, za vse ostalo pa bodo potrebna velika sredstva, ki pa se ne ve, kje naj bi jih država našla.

Zelo spretno je tudi vihtel zastavo protikomunizma. V italijanski družbi ta nevarnost še vedno lebdi od časov hladne vojne, ki je pomagala KD, da je ostala vedno na vrhu kot vodilna sila italijanske demokracije. Tudi združitev vse levice v takoimenovani Napredni tabor je vzbudila občutek nevarnosti in Berlusconi je to spretno izkoristil. Take stvari so se že večkrat zgodile v preteklosti:

vsakemu vzponu levice, je takoj zatem sledil padec, ker so se volilci zbalili za svojo svobodo in imetje.

Krščansko demokracijo je pokopala njena razcepljenost: izgubila je svojo desno komponento, krščanski socialci so šli v napredni tabor, sam Martinazzoli pa ni načelno zavračal sodelovanja z Occhettom, kar mu je odvzelo še preostale simpatije. Ljudska stranka je močno zreducirana, toda je najbolj vihravo obdobje že prestala. Če bo znala začeti znova pri temeljih, bo lahko v prihodnosti odigrala pomembno vlogo v italijanski družbi.

Berlusconi je sredina namreč ni nobena prava stranka, ki bi utemeljevala svojo prisotnost v idealu, vrednotah in programu. Brez tega pa prave stranke ni. Isto velja tudi za Severno ligo: ko bo dosegla glavno točko svojega programa, to je federativno ureditev države, se bo razcepila po ideoloških načelih. Zato ima Ljudska stranka zdaj, ko se je očistila navlake in nepoštenosti, velike možnosti razvoja pod pogojem, da začne delati od spodaj navzgor, z mladimi. Mlade volilce je tokrat zamamila desnica, kakor da bi od tam lahko prišli odgovori na vprašanja sodobnega človeka in družbe. Od tam pa lahko prihajajo samo medle in čudotvorne obljube (Berlusconi) ali pa tradicionalna nestrpnost in agresivnost črnosrajčnikov, ki se še vedno skrivajo pod Finijevo uglajenostjo.

Kaj se bo zgodilo zdaj? Desnica ima v Poslanski zbornici močno večino, v Senatu pa ji do absolutne večine manjkajo trije glasovi. Verjetno jih bo že kje dobila in bo lahko postavila vladu, vendar bo s Senatom imela večne težave. Toda največji problemi so v samem desnem taboru: ligaški voditelj Bossi ne more podpisati svojega lastnega konca, če gre s Finijem v vladu, in prav tako ne more pristati, da bi Berlusconi - lastnik treh TV, časopisov, revij in založb, Stande in še česa drugega - postal mandatar za sestavo nove vlade, kar mu nalaga nesporna zmaga na volitvah. V okviru dosedanjega volilnega zavezništva bo težko sestaviti učinkovito vladu, čeprav to ni izključeno. Zelo verjetno je, da bodo morda že prihodnje leto nove volitve.

Kaj pa Slovenci? Potrdili smo Darka Bratino v Senat in odločilno pripomogli k izvolitvi sen. Claudia Magrisa, medtem ko Kneipp ni uspel. Verjetno je bila ta kandidatura sad izsiljene načelne pravice in ni bila postavljena dovolj premišljeno. Z večjo razsodnostjo bi »operacijo Magris« lahko ponovili tudi na Krasu in bi imeli lepe možnosti za uspeh.

Toda nas skrbi zasuk na desno, ki je tako očitno prišel do izraza v italijanskem volilnem zboru. Za Slovence v Italiji je to negativno, ker nam bo še oddaljilo rešitev naših problemov. Še močnejše bomo morali priti do notranjega soglasja in odločno braniti svoja stališča ter se še bolj nasloniti na matico, da bo posredovala našo problematiko mednarodnim krogom in institucijam. Drugače bomo izgubili nadaljnjih 20 let, kar bi lahko za našo skupnost bilo usodno.

Janša odstavljen na izredni seji, množične manifestacije

Janez Povše

Nekaj pred drugo uro v torek jutraj je slovenski Parlament z 49 glasovi proti 39 odstavil ministra za obrambo Janeza Janšo in na njegovo mesto postavil Jelka Kacina. V ponedeljek, tik pred sejo Parlamenta, se je na pobudo Slovenske ljudske stranke, Slovenskih krščanskih demokratov, Socialdemokratske stranke Slovenije in Zelenih zbrala velika množica ljudi pod Prešernovim spomenikom, od koder je krenila pred Parlament in pred njim vztrajala do poznih nočnih oziroma jutranjih ur. Podpora Janezu Janši je bila torej ogromna, vse to pa ni prepričalo levih sil, da ne bi hladnokrvno izkoristile priložnosti in brez do kraja raziskanih okoliščin kar na izredni seji odstavile Janeza Janšo, ki se je v zadnjem obdobju edini odločno upiral vse močnejšemu pritisku »starih« sil, se pravi nosilcev bivšega enopartijskega sistema v pluralistični preobleki.

Dogodki so v bistvu potekali zelo nenavadno, če jih pogledamo od napovedi predsednika republike Milana Kučana dalje, češ da lahko pride v družbi do izbruhov nasilja proti političnim nasprotnikom. Za te besede so Kučana prijeli razumniki in ga pozvali, naj jih utemelji z dokazi ali odstopi. Deset dni pozneje pa se je že zgodil incident v Depali vasi pri Trzinu, kjer so pripadniki obveščevalne službe obrambnega ministrstva s silo aretirali Milana Smolnikarja, verjetnega agenta notranjega ministrstva, ki je zbiral podatke o Janševem ministru. Pri tem je prišlo do lažje telesne poškodbe, predsednik vlade Janez Drnovšek pa je očitno po najhitrejši poti izkoristil priložnost, ki je bila verjetno dobro pripravljena. Obstaja namreč velika možnost, da je bilo samo vprašanje časa, kdaj bo uspelo izzvati incident. Zelo za laسه privlečen je osrednji Drnovškov razlog, zakaj je predlagal odstavek obrambnega ministra. Šlo naj bi »za poseg vojaških sil v civilno območje«, kar je za »pravno« državo nedopustno. Človek se vpraša, če je obveščevalni agent v civilu civilist in hitro dobi odgovor, da ni tako, poseben še, ker je vedno oborožen. Na vsak način je dogodek razdelil v dva dela pravnike in prav tako tudi intelektualce, med katerimi se je posebno »izkazal« Igor Bavčar s svojim Odborom za varstvo človekovih pravic, ki je bil v času sojenja četverici na strani Janše, sedaj pa odločno proti njemu. Sploh so bili pri glasovanju o Janševi odstavitvi odločilni ravno glasovi tistih strank, ki so bile članice Demosa, nato pa so pod različnimi pretekami prestopile na levo stran, kamor očitno v bistvu sodijo. Gre za demokrate, Bavčarja, Rupla, kot tudi za levo krilo Zelenih, ki so pristopili k Drnovšku.

Tako ostaja vloga predsednika Kučana zavita v meglo, kar za Slovence nikakor ne more biti dobro, saj se njen predsednik v glavnem ne obrača na svoje državljane. V zadnjem času je očitno brez sramu sodeloval v boju proti Janši, zahteval večje pristojnosti zase na področju obrambe in obveščevalnih služb itd. Na vsak način zelo nenavadna podoba predsednika demokratične države. Na drugi strani je Slovenska krščanska demokracija ponovno postala ključna stranka, kar je bila že

v času slovenske osamosvojitve. Od nje je odvisno, kam bo dolgoročno šla Slovenija in odločitev gotovo ne bo lahka. Dejstvo je, da pomeni nadaljnje sodelovanje z okrepljeno levico opravljanje nevhvaležnih poslov, ker je Drnovšek zavestno napisal odstavitveno pismo za zamenjavo Janeza Janše takoj potem, ko je krščansko-demokratski notranji minister Ivo Bizjak izjavil, da so bila v zadevi Smolnikar prekoračena pooblastila. In tako bo tudi v bodoče, v kolikor bo Slovenska krščanska demokracija še naprej sodelovala v vladi. Istočasno je jasno, da so »nove« sile, torej tiste, ki niso neposredno nadaljevanje predstavnikov prejšnjega režima, razdrobljene in da jih bo nemara šele izguba Janeza Janše končno ozaveštila in spametovala ter usmerila v večje medsebojno sodelovanje. Ali, kakor je napisal dr. Anton Stres v imenu komisije Pravičnosti in miru pri Slovenski škofovski konferenci, da so namreč »za razkroj demokracije od razpada Demosa naprej v največji meri odgovorne tudi stranke, ki so sicer izšle iz demokratičnih teženj slovenskega ljudstva, vendar nimajo dovolj modrosti in odgovornosti za našo prihodnost, da bi delovale enotno in v medsebojnem zaupanju«.

Izjava Slovenskega kulturnega kluba

Člani Slovenskega kulturnega kluba v Trstu želimo obrambnemu ministru Janezu Janši javno sporočiti, da smo mu solidarno in prijateljsko ob strani v sedanjih težavnih trenutkih. Še vedno smo pod vtisom prazničnega in navdušujočega srečanja z njim, ko si je ob vseh obveznostih le našel čas, da nas je letos obiskal in se z nami veselil na Slovenijo Partyju: tako se imenuje prireditel, ko se od leta 1992 na vsakem začetku leta zberemo in proslavimo mednarodno priznanje države Slovenije.

Slovenski kulturni klub, ki obstaja od leta 1956, zbira mlade tržaške Slovence, ki jih povezujejo narodna zavednost, spoštovanje krščanske omike in demokracija v izvirnem pomenu svobodnega in modrega sožitja. Sedanji člani smo od »starih« prevzeli tudi sanje o neodvisni Sloveniji, in doletela nas je nepopisna sreča, da smo te sanje videli ureničiti.

Za temi uresničenimi sanjami pa so stali konkretni ljudje. Zasluge jih ima precej, čast naj gre vsakemu. Toda ime in lik Janeza Janše sta se nam najgloblje vtisnila v spomin in zavest. Mi mladi smo v njem začutili ne »voditelja«, marveč sintezo hrepenenj, ki so v zamejstvu morda še bolj izostrena kot v matici, in vseh ponosov, ki so nam tako zelo potrebni, ko skušamo zaustavljati valjar večinstva in njegove asimilacijske sile.

Janez Janša je bil poosebljenje našega mladega ponosa in bo to tudi ostal. Zelo smo mu hvaležni, da nam je sintetiziral neko čisto novo Slovenijo, drzno in pogumno, tako da smo se po dolgem času v zamejstvu začutili sproščene in osvobodjene kompleksov, ki se nabirajo v odrinjeni skupnosti.

S tem pisanjem ne moremo in tu-

di ne maramo posegati na politično prizorišče v Sloveniji, ki pa jo iz daljave vsekakor občutimo kot matično domovino, visoko nad konflikti, ki nam vzbujajo zaskrbljenost in globoko prizadetost.

Ministru Jenezu Janši izrekamo iskreno solidarnost in globoko hvaležnost za vse, kar je dobrega, pogumnega in odločilnega naredil za naš narod in s tem tudi za nas, droben košček za mejo.

Gospod Janša, že zdaj Vas vabimo, da nas tudi prihodnje leto obiščete, ko bomo v Trstu spet imeli Slovenijo Party, in bo zadržno vsaj tako lepo, kot je bilo letos!

Izjava Slovenske skupnosti

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti bo o volilnih izidih razpravljalo drevi (sreda, 30. marca) na svojem zasedanju v Nabrežini. Prvi odmevi v stranki pa izražajo zaskrbljenost zaradi položaja, ki je nastal na vsedržavni in na krajevni ravni s krepkim pomikom proti skrajni desnici, a tudi z nejasnostjo stališč in perspektiv, ki so jo protestni glasovi kljub temu nagradili. V krajevnem merilu velja zaskrbljenost zlasti za Poslansko zbornico, medtem ko je položaj v zvezi s Senatom znatno boljši.

Slovenska skupnost izraža veliko zadovoljstvo, da je bil potrjen senator Darko Bratina, ki je tokrat nastopal kot izraz širših teženj slovenske manjšine in ne le ene same stranke.

V Trstu je bil izvoljen neodvisni kandidat Claudio Magris, ki ga je SSK ravno tako neposredno podprla. V obeh primerih so bili volivci Slovenske skupnosti nedvomno med odločilnimi. V Senat je bil izvoljen predstavnik Ljudske stranke Diego Carpenedo, ki ga je v Kanalski dolini podprla tudi Slovenska skupnost, saj je bil med podpisniki skupnega osnutka za zaščito Slovencev v Italiji. Od senatorjev Severne lige, zlasti od Fontaninija, a tudi od deželnega tajnika Visentina, zdaj pričakujemo doslednih odprtih stališč do slovenske manjšine. Ravno tako pričakuje SSK od zunanjega ministra Andreata, ki je bil izvoljen v Poslansko zbornico, veliko pozornost za našo problematiko, saj je prejel veliko slovenskih glasov.

Slovenska skupnost tudi na podlagi najnovejše izkušnje potrjuje zahtevo po zagotovljenem zastopstvu manjšin, saj jim je treba sistemsko zagotoviti sodelovanje v izvoljenih telesih. Vsekakor pa bi bila potrebna večji dialog in boljše sodelovanje med samimi Slovenci, saj naša enotnost naravnost zbledi pred uspehi samostojnega političnega subjekta med Južnimi Tirolci in Valdostanci.

Deželni tajnik Slovenske skupnosti Ivo Jevnikar je poslal tople čestitke za izvolitev potrjenemu slovenskemu senatorju prof. Darku Bratini in izrazil željo po tvornem sodelovanju v korist slovenske narodnostne skupnosti.

* * *

Slovenska skupnost bo imela svoj redni 8. deželni kongres 16. aprila v Trstu, in sicer v modri dvorani Hotela Savoia. Naslednjega dne, v nedeljo, 17. aprila, se bo kongres nadaljeval v dvorani v slovenski okolici.

Herman Kosič razstavlja

Mladi avtor pred svojimi slikami

V petek, 24. marca, je bilo v galeriji Katoliške knjigarne odprta razstava Hermana Kosiča. To je prva osebna razstava mladega slikarja, ki izhaja iz znane goriške družine; pred tem je priložnostno razstavljal le posamezna dela. Čeprav mlad, je v njem že dolgo živo prisotna želja in potreba po slikanju, ki najde svoj vir v notranjosti slikarjeve duše, močno prizadete nad bolečino in grozo osamljenega in zapuščenega človeka. Razstava njegovih del je spirala skozi skrajne bridkosti življenja, od rojstva do smrti. Že s prvih platen razberemo iz pretresljivega pogleda starca ali prezgodaj ostarelega, zlomljenega človeka vso grozo nad tem življenjem, obup, bolečino in izraz vprašanja: »Ali je res to mogoče?« Pred portretom je namreč belo polje, polno krvavih madežev, med katerimi leži ena sama krvava otroška copatka! Verjetno se ne motimo, če mislimo, da je vrhunsko platno razstavljenih del Križani, razpet med nebotičniki velikomestnega vrveža... močno trpeč in do konca preboden. Pretresljiva sta portreta prostitutke

in mladeniča, izrinjenih na rob življenja, bedno samih. Simbolična vez razstavljenih del se sklene s smrtjo človeka, s katarzo. Opus je tako smiselno dokončan.

Dela mladega Kosiča so za zamejsko likovno stvarnost brez dvoma novost. Preseneča avtorjev pogum, njegova odločna notranja zavzetost, globoka prizadetost in močna izraznost. Lahko mu s prepričanjem čestitamo!

Razstavo je s prirčnim pozdravom in voščilom umetniku odprla Katja Sfiligoj, tajnica društva Mirko Filej, ki je skupno s Katoliško knjigarno prireditelj razstave, v italijanščini pa je pozdravil Jan Leopoli. Predstavitveni govor je imel prof. Joško Vetrih. Pianist Paolo Brumat z glasbene šole Emila Komela je odigral skladbo Obisk iz izbora Glasbe za čembalo v zbirki Milka Bizjaka. Galerija Katoliške knjigarne je bila spet premajhna za številne obiskovalce, ki so pokazali iskreno veselje ob izrazih priznanja mlademu umetniku.

Razstava bo odprta do 14. aprila.

Prejeli smo s prošnjo za objavo

Spošt. Prof. Rozalija Simčič - Lojka ravnateljica Nižje srednje šole Ivan Trinka - Gorica in Proforski zbor

V zvezi s pismom, ki smo ga prejeli kot predstavniki staršev v zavodnemu svetu NSS Ivan Trinka, menimo, da nastali položaj negativno vpliva na delovanje in na sam ugled edine slovenske nižje srednje šole na Goriškem. Nas starše nasploh vse to skrbi, saj nam ni vseeno, v katerem vzdušju poteka izobraževalno, predvsem pa vzgojno delo v ustanovi, ki smo ji zaupali vsestransko izoblikovanje dela osebnosti naših otrok. Poleg tega starši tudi menimo, da avtoriteta vzgojitelja ni nekaj drugega, ampak si jo vsak pridobi s svojim vsakodnevnim in poštenim delom.

Zavedamo se tudi, da je naša na-

rodnostna skupnost podvržena hudim odkritim in prikritim napadom z vseh strani in da edino skupaj lahko učinkovito kljubujemo naklepni oblikam kratenja pravic in omalovažujočemu odnosu do naše prisotnosti na Goriškem.

Prepričani pa smo, da je prav šola eden bistvenih členov za ohranitev naše istovetnosti in jamstvo za bodočnost. Zato pričakujemo od vseh, ki so poklicani, da uresničujejo poslanstvo naše šole, da z odgovornostjo, strpnostjo in spoštovanjem do dela in vloge vsakogar, prispevajo k vsestranski rasti ustanove in upravičijo naše zaupanje vanjo.

Podpisani: Prinčič William, Sossou David, Paulin Igor, Bagon Franco, Ferletič Mario, Murenec Orlando.

ZAHVALA

Tiho je odšla naša draga

Marica Legiša roj. Pavlica

Pokopali smo jo v Mavhinjah. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste počastili njen spomin. Posebna hvala g. župniku dr. J. Markuži, zdravniku dr. Igorju Guštinu in gospe Ani Janša za skrbno nego. Za pokojnico žalujejo: Marta s Stanetom in Igo z Majdo, sestra Ela in brat Andrej z družino, sva-kinja Marija, vnuki Verenka z Vasilijem, Vasja in Jasna, pravnuka Vid in Fanika ter ostalo sorodstvo.

Družina

Vižovlje, 25. marca 1994

Stolni zbor in orkester iz Limburga v Gorici

Po zelo uspehi lanski izvedbi Händlovega Mesije so se organizatorji letošnje koncertne sezone odločili za podobno glasbeno ponudbo. Kot zadnji koncert bomo letos poslušali »popularni« Mozartovi skladbi iz vokalno - instrumentalne literature: kantato Exultate, jubilate in Misso solemnis v c-molu. Izreden gost večera bo stolni zbor in orkester iz Limburga. To sicer majhno mesto v bližini Frankfurta slovi po svoji tradiciji visoke glasbene kulture, ki se odraža predvsem v kvalitetnem zboru v okviru svoje stolniške cerkve.

Skupina iz Limburga je sedaj na turneji po Italiji, po goriškem nastopu pa bo koncertirala še v Ljubljani.

Gotovo bodo lanski poslušalci Mesije tudi letos z veseljem prisluhnili temu izjemnemu glasbenemu dogodku.

Flavta in kitara skozi čas

S tem naslovom sta goriška glasbenika Giorgio Marcossi - flavta in Giulio Chiangetti - kitara predstavila svoj enourni program na četrtem koncertu letošnje sezone v Katoliškem domu v Gorici. Flavta in kitara sta elitno solistična instrumenta in v glasbeni literaturi ni bilo veliko skladateljev, ki bi se ogrevali za ta sestav. Šele devetnajsto stoletje jima je posvetilo večjo pozornost; v zadnjih desetletjih pa različni skladatelji v iskanju novih zvočnosti odkrivajo v flavti in kitari nesluteno izrazno moč.

V predstavljenem glasbenem pre-rezu »skozi čas« smo tako prehodili pot od baroka (Bach) preko romantike (Giuliani) in impresionizma (Castelnuovo-Tedesco) do najbolj zanimive skladbe večera Historie du tango sodobnega argentinskega skladatelja A. Piazzolle.

Zbrano občinstvo je z zanimanjem prisluhnilo koncertantom, ki sta znala ustvariti trenutke pravega umetniškega doživljanja.

Popravek

Članek o biserni maši msgr. Močnika: župnik J. Žorž je bil v Štandrežu 33 let in ne 23.

V četrtek, 7. aprila, bosta v Katoliškem domu ob 20. uri 2 predavanji iz ciklusa šole krščanskega življenja, ki jo prireja štandreaška dekanija. Iz moralke bo dr. Simčič predaval na temo Čut za greh v krščanski in sekularistični zavesti. Iz liturgike pa bo g. Karlo Bolčina govoril o Evharističnem slavu.

Mednarodni glasbeni natečaj v Gorici

Združenje Musica senza frontiere prireja v Gorici od 4. do 10. aprila mednarodni natečaj za mlade študente violine in violončela. Organizacija prireja takšne natečaje in koncerte že dvanajst let. Na tak način želi z glasbo prispevati k procesu evropske integracije. Na letošnji selekciji bo nastopilo 167 mladih od šestega do štiriindvajsetega leta starosti. V glavnem prihajajo iz Italije, Avstrije, Slovenije in Hrvaške. Številni mladi pa tudi iz drugih držav (Rusije, Albanije, Grčije, Bolgarije, Romunije, Madžarske, Nemčije, Avstralije, Koreje, Argentine, Gvatemale...), nenazadnje tudi iz uničenih mest bivše Jugoslavije (Osjeke, Sarajeva, Mostarja...). Zmagovalci natečaja bodo koncertirali v večjih mestih na območju Alpe-Jadrana.

Javne selekcije bodo od ponedeljka, 4. aprila, do sobote, 9. aprila, v avditoriju Fogar v Gorici. V nedeljo, 10. aprila, ob 17. uri, pa bo nagrajevanje in koncert zmagovalcev natečaja.

Deset nastopov z veseloigro Odlikovanje

Igralci dramske skupine prosvetnega društva Štandrež so letos zabeležili s komedijo Odlikovanje v režiji Emila Aberška pravi rekord, saj so v dveh mesecih nastopili kar desetkrat.

Po premieri, ki je bila 16. januarja letos v župnijski dvorani Antona Gregorčiča, so delo ponovili v Štandrežu, v Gorici, v Marijinem domu v ul. Risorta v Trstu, v Desklah, pri sv. Ivanu v Trstu, v Kostanjevici na Krasu, na Opčinah, v Vižovljah in v Bazovici v nedeljo, 27. marca. Delo je bilo deležno navdušenega sprejema. Komedijo bodo seveda še uprizorjali.

Čestitke

23. marca je na Fakulteti za politične vede v Trstu uspešno doktoriral Julijan Čaudek.

Novemu doktorju iskreno čestitamo in želimo obilo blagoslova ter mnogo sadov na nadaljnji življenjski poti.

prijatelji iz Skž in Center Stella Matutina

Župnijski pastoralni svet Rupa-Peč in Gabrje-Vrh želi vsem faranom in vsem rojakom, zlasti bolnim, zdravja in veselja Velike noči!

GORICA

KONCERTNA SEZONA

1993-1994

W. A. MOZART:

EXULTATE, JUBILATE, K. 165

MISSA SOLEMNIS V C-MOLU, K. 427

STOLNI ZBOR IN ORKESTER
IZ LIMBURGA

Hans Bernhard, dirigent
Annelje Pfeffer, sopran
Viviana Fernandez, sopran
Aleksander Judenkov, tenor
Georg Heckel, bas

CERKEV SV. IGNACIJA V GORICI
sobota, 9. aprila 1994, ob 20.30

Dol: zadeva cerkve

Do razmejitve 15. sept. 1947 so naselki v Dolu spadali pod župnijo Opatje selo. Po razmejitvi je goriški nadškof Karel Margotti ustanovil župnijo v Jamljah in ji pridružil vikariat Dol; njeno središče je bil naselek Palkišče.

Že prvo nedeljo po razmejitvi je tedanji župnik v Jamljah Bernard Špacapan imel na Palkišču prvo mašo za Doljane in sicer v skednju, kjer želijo sedaj zgraditi cerkev. Toda že za naslednje nedelje so za sv. mašo dobili posebno sobo v osnovni šoli. Tam se obhaja sv. maša še sedaj. Dol so posvetili fatimski Materi Božji in njen kip postavili na glavni oltar.

Toda že g. Špacapan in za njim vsi poznejši župniki v Jamljah (Jože Vošnjak, Jožko Štanta, Srečko Rejc in sedaj Anton Prinčič) so delali za to, da bi v Dolu zgradili lasten bogoslužni prostor oz. cerkev. Računali so na zemljišče v bivšem vojaškem pokopališču na Palkišču, a jim to ni uspelo. Končno so zemljišče le našli in sicer skedenj, kjer je bila v Dolu prvič maša. Za pridobitev stavbe si je največ prizadeval domačin Emil Vižintin. Težav ni manjkalo, a so končno le uspeli in lani zemljišče prepisali na župnijo Jamlje-Dol. Tudi načrti so izdelani in so že prejeli razna dovoljenja, manjka le še gradbeno dovoljenje doberdobske občine. Celo dežela je nakazala letni prispevek za cerkev. Zataknilo se je samo pri občinskem odboru, ki noče izdati gradbenega dovoljenja; pri tem vlačijo na dan tisoč izgovorov, tako da se človek sprašuje, ali ni edina resnična težava le v tem, da levičarska občinska uprava noče nove cerkve. Ob dosedanjem otepanju bi človek res upravičeno sumil, da je glavna težava občinske uprave prav v tem, da ji ni pri srcu nova cerkev v Dolu, saj pregovor pravi: Kdor noče, zmeraj najde izgovor. K.H.

Kulturno društvo Sabotin iz Št. Mavra se po zaključku letošnjega tradicionalnega praznika sv. Valentina želi zahvaliti vsem, ki so sodelovali in prispevali k lepemu uspehu praznika.

Posebna zahvala naj gre: - Rajonskemu svetu za Pevmo-Oslavje-Št. Maver za gmotno pomoč - ZSKP - Gorica - SSO za material za razstavo - Ocenjevalni komisiji natečaja »Z ljudskega izročila« - Vsem šolam, ki so sodelovale pri natečaju

- Cvetličarni Gaggioli
- Odru 90
- Novogoriškemu muzeju in g. Dragu Sedmaku
- Moškemu zboru Št. Maver
- G. Francescu Podveršiču.

Ob tej priliki bi se še radi javno opravičili zaradi pomote, ki je nastala v članku o prazniku sv. Valentina. V tem smo namreč omenili, da bo v sklopu praznika tudi predavanje ravnatelja novogoriškega muzeja dr. Draga Sedmaka.

Prva napaka je bila glede naslova »doktor«. Vzeli smo v poštev tradicijo v Italiji, da kdor diplomira za profesorja, je doktor. Drago Sedmak je na predavanju, ko smo ga predstavili kot doktorja, sam pojasnil, da ni doktor. Zmotili smo se tudi glede poimenovanja »ravnatelja novogoriškega muzeja«.

V upanju na razumevanje se še enkrat toplo zahvaljujemo novogoriškemu muzeju za uspešno pobudo.

Kosovel si utira pot med italijanskim občinstvom

Knjiga Borisa Pahorja o Srečku Kosovelu v italijanščini, praktično cela kulturna stran, ki jo je tržaški Il Piccolo posvetil Kosovelovi 90-letnici, in proslavitveni večer, ki ga je priredil Inštitut za slovansko filologijo na Tržaški univerzi 23. marca, so precej spodbudna dejstva, ki dajejo človeku vtis, da se tudi na tržaški kulturni sceni marsikaj premika. Kdo bi si samo pred nekaj leti mislil, da bo srednji tržaški italijanski dnevnik posvetil toliko prostora slovenskemu pesniku in pri tem še stalno potrjeval njegovo narodno pripadnost ter da bo obžaloval, da tržaški Italijani premalo poznajo slovensko književnost?

Navajeni smo namreč bili, da se v Trstu za slovensko kulturo in za Slovence nasploh zanima in zavzema majhen krog kulturnih delavcev in navdušencev, ki so bili s strani vladajočega »establishmenta« našega mesta precej zamolčani in zapostavljeni. Očitno so spremenjene politične razmere na tržaški Občini (pa tu-

di v vodstvu Piccola) naredile svoje in pripomogle k boljšemu spoznavanju ne samo Srečka Kosovela, temveč tudi ostale slovenske literature, zlasti tiste, ki je nastala na Tržaškem. Kosovelova komemoracija v tržaškem občinskem svetu je zgovern dokaz za to in upati je, da se bo ta proces nadaljeval.

Nekoliko kritično besedo pa je treba vendarle izreči, in to na račun Kosovelove proslave na Tržaški univerzi. Ni bilo namreč jasno, komu je bila proslava namenjena, Slovincem ali Italijanom, pa tudi nekatere nerodnosti med njenim potekom bi si organizatorji lahko prihranili. Marsikoga je tudi motila izjava predstojnika tečaja tujih jezikov, da upa, da bo kulturna dejavnost Inštituta za slovansko filologijo ponovno zaživela. Očitno se marsikateri še spominjajo zapletov v zvezi z usodo Inštituta samega, ko ni bilo pred letom dni povsem jasno, ali bo še obstajal ali ne.

nl

Zastopstvo SSk pri direktorju RTV Slovenija

Zastopstvo stranke Slovenske skupnosti iz Furlanije-Juljske krajine in strankine komisije za sredstva množičnega obveščanja je pod vodstvom deželnega tajnika Iva Jevnikarja obiskalo v Ljubljani generalnega direktorja RTV Slovenija Žarka Petana in njegove najožje sodelavce. Pri srečanju je bil navzoč tudi predstavnik sektorja za Slovence po svetu na slovenskem zunanjem ministrstvu Rudi Merljak.

Obširni in prijazni razgovor je bil posvečen vprašanju slovenskih televizijskih sporedov za Slovence v Italiji. Delegacija SSk je poudarila, da ima italijanska država dolžnost, da izpolni svoj zakon iz leta 1975 in že podpisano ter objavljeno posebno konvencijo o uvedbi slovenskih televizijskih sporedov pri javni radiotelevizijski ustanovi RAI. Oddaje, ki se pripravljajo v Ljubljani in Kopru, da bi seznanjale vso slovensko javnost z življenjem Slovencev v Italiji in da bi krepile skupni slovenski prostor, so izredno dobrodošle in bi jih bilo treba še pomnožiti, so izjavili predstavniki SSk. Jasno pa je, da ne morejo nadomestiti prej omenjenih slovenskih oddaj v Italiji. Vsako namigovanje, da bi lahko pravzaprav del ali celo večji del bodočih oddaj, o katerih govorijo italijanska določila, ustvarjali v Kopru, je treba po mnenju Slovenske skupnosti odločno zavrniti. Taka »rešitev« dolgoletnih zahtev Slovencev v Italiji bi namreč pomenila obubožanje zamejske ustvarjalnosti in avtonomije, kršitev italijanske zakonodaje in politično nesprejemljivo potiskanje slovensščine iz Trsta prek meje. Generalni direktor Petan je s temi stališči povsem soglašal.

Na srečanju so tudi poudarili, da bi bilo koristno, če bi Slovenija in Italija polnopravno vključili v svojo delegacijo za mešano delovno skupino o vprašanjih televizije vsaj po enega zastopnika italijanske oziroma slovenske manjšine.

Govora je bilo tudi o slišanosti Radia Trst A v Sloveniji in o sprejemanju slovenske televizije v zamejstvu.

Obe strani sta poudarili, da gre za pomembno vprašanje, ki mu je treba posvetiti vso skrb.

Za Opčine se bliža nov pomemben kulturni dogodek

Po razstavi ob 340-letnici prvih rokopisov openske župnije, ki je zaradi velikega zanimanja ostala odprta tudi cel veliki teden - zaprtje je bilo namreč predvideno na oljčno nedeljo -, se za Opčine bliža nov pomemben kulturni dogodek. Gre za predstavitev knjige dr. Ivana Artača »Opčine, zgodovinski oris župnije«, ki bo v soboto, 16. aprila, ob 17. uri, v dvorani Hranilnice in posojilnice na Opčinah, torej v istih prostorih, kjer so bili razstavljeni župnijski rokopisi. Pri pripravi knjige so sodelovali Berta Vremec, Drago Štoka, Zvonko Vidau in Marko Štoka. Predstavil jo bo prof. Tomaž Simčič, s pesmijo pa bo sodeloval zbor Sv. Jerneja. Ker bo predstavitev potekala v okviru škofovega pastirskega obiska, se je bo udeležil tudi tržaški škof Lovrenc Bellomi.

V Dsi o Argentinskih Slovencih

V Društvu slovenskih izobražencev so se v ponedeljek, 28. marca, mudili mlajši predstavniki slovenske povojne emigracije v Argentini, ki sedaj živijo v Sloveniji. Prisotni so bili Lučka Poznič, Zalka Arnšek in Boštjan Kocmur. Številnemu občinstvu so posredovali svoja mnenja in ocene o nedavnih reportažah, ki jih je TV Slovenija pripravila o slovenski politični emigraciji v Argentini. Stališče gostov je bilo dokaj kritično, predvsem kar se tiče prvih dveh oddaj (vseh skupaj je bilo devet), ki sta hoteli prikazati vzroke množičnega bega iz Slovenije ob koncu 2. svetovne vojne. Po njihovem mnenju so bili v teh dveh oddajah povojni begunci oz. domobranska stran, ne toliko z besedo, kolikor s sliko, prikazani kot čisti kolaboracionisti. To je bilo mnenje tudi številnih diskutantov. Ostalih sedem oddaj je prikazalo življenje povojnih emi-

grantov v Argentini, njihovo gospodarsko in kulturno dejavnost ter njihovo življenjskost in zvestobo slovenstvu, kar je bilo v pravem nasprotju s prvima dvema reportažama, tako da so mnogi trdili, da se je hotelo s tema dvema ustvariti v ljudeh tak občutek, da si ostalih oddaj sploh ne bi ogledali.

III. Festival slovenske popevke

Festival bo 7. in 8. maja v Kulturnem domu, 15. maja pa v športnem centru v Zgoniku.

Strokovna komisija je izbrala 16 popevk, ki jih bodo zapeli v vseh treh večerih.

Priprava je povezana z velikimi stroški, zato išče barkovljsko društvo podpore pri članih, prijateljih in ustanovah.

Evelini Pahor v spomin

Presenetil nas je na praznik sv. Jožefa odhod Eveline Pahor na šmihelsko zatišje pri Pivki. Dasi je bila krhkega zdravja, je z mladostno energijo dolgo kljubovala raznim težavam starosti. Njeno stanovanje na sončnem pobočju Barkovelj, ki je pravcati muzej-razstava šolskih spominov otrok in staršev, pa je sedaj osamljeno.

Pogrešal jo bo njen brat prof. in pisatelj Boris Pahor. Bila mu je več kot sestra, intuitivno pozorna, poznala je vse njegovo okuse in mu nenadomestljivo stala ob strani ob tolikih peripetijah njegovega razgibanega življenja in dela.

Pogrešal jo bo dr. Angel Kosmač, ki mu je bila požrtvovalna pomočnica pri ekumenskem delu. Ekumenski zbornik, slovesne prireditve ACM, prazniki sv. Leopolda, slovesnosti na Vejni, sklicevanje skavtov in narodnih noš bi ne imeli tolike odmevnosti brez njene prožne domišljije sposobne pripraviti čim boljši uspeh. V vseh ekumenskih potovanjih je bila nepogrešljivo prisotna in prijetna družabnica.

Poglavje zase so njeni šolski uspehi, Pastirček, radio in sto drugih dejavnosti, kjer se je razdajala z vso dušo. Udeleženci ponedeljkovih in četrtkovih srečanj pri Domju in v Risortu se je bodo še dolgo spominjali in jo pogrešali. Mimogrede se je z lahkoto vključila v sleherni zadevo in jo pozitivno rešila. Bila je neomajno pogumna v svojih težavah in znala je tudi druge vzpodbujati in jih tolažiti.

Priljubljenost, ki jo je uživala, so dokazali njeni številni prijatelji od blizu in daleč, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvala za lepo pogrebno mašo gre župniku g. Ludviku Kastelicu. V svojem nagovoru o pokojni je domačinom orisal nekaj njenih življenjskih podatkov. Ubrano petje šmihelskega zbora pod vodstvom Damijane Morel jo je po maši spremljalo še na pokopališče in ji občuteno zapelo. Pri odprtem grobu je trenutek izredno zbrane pozornosti priklical brat Boris, ki se je Evelini iskreno zahvalil za njeno ljubečo zavzetost, ki mu jo je vsestransko izkazovala vsa dolga leta in jo prosil odpustčanja, če je bilo kaj narobe. Tudi Evelina je imela svoje napake, a kdo jih nima? Vendar jih je vesoljno naročje božje Dobrote že použilo in jih uničilo v svoji neizčrpni ljubezni.

Hvala ti, Evelina, za tvoj plodo-

viti prispevek v naši slovenski skupnosti. Kmalu se bomo srečali. Naj ti na šmihelski božji njivi kosi in siničke veselo gostolijo o božji veličini!

F.V.

† Msgr. Jože Milič

V ponedeljek, 21. marca, je umrl v Povirju dolgoletni tamkajšnji župnik in dekan msgr. Jože Milič. Bil je iz Proseka, kjer se je rodil 23. dec. 1911. Študiral je doma, v Št. Vidu nad Ljubljano in v Gorici. Mašniško posvečenje je prejel v Trstu 30. junija 1935.

Po mašniškem posvečenju je nastopil službo v Kubeđu, kjer je ostal dve leti, nato je služil v Lindaru v Hrvaški Istri in od leta 1940 v Povirju. Tu je ostal do svoje smrti. Iz Povirja je več let oskrboval Štorje. Leta 1971 ga je zadela kap in od te nesreče si ni več opomogel.

V sredo, 23. marca, smo ga položili k večnemu počitku na povirskem pokopališču. Pri pogrebu, ki ga je vodil koprski škof Metod Pirih, ga je spremljala številna množica in 60 duhovnikov. Pri sveti maši so o pokojniku spregovorili g. škof, dekan msgr. Franc Krapež, pokojnikov sošolec in včasih sotrpin dr. Anton Požar, laik Jože Perhavec, na pokopališču pa Vojko Škrlj v imenu vaške skupnosti in čebelarjev, ter Franc Škrinjar.

Pokojni g. Milič se ni mogel pohvaliti z zidavo cerkva in zvonikov, a je skrbno, zvesto in vneto oral včasih nehvaležno kraško gmajno. Ni klonil pred težavami, ki so mu jih pripravili fašisti, in ne pred težavami, ki so mu jih pripravljali komunisti. Ostal je zvest lepi slovenski besedi in lepemu slovenskemu petju. Ljubil je čebele. Bil je res dober duhovnik.

Z veličastnim pogrebom smo mu duhovniki in laiki izrazili svoje priznanje in svojo hvaležnost.

Gospod Jože, hvala Ti! Počivaj v miru.

Lj. Škerl

† Msgr. Mario Cividin

V soboto, 26. marca, je po dolgi in težki bolezni umrl tržaški duhovnik msgr. Mario Cividin. Pogreb je bil v sredo, 30. marca.

Rodil se je v Miljah 2. marca 1925, v mašnika je bil posvečen 27. junija 1952. Po mašniškem posvečenju je služil v raznih župnijah: pri Novem sv. Antonu, pri sv. Petru in Pavlu, v bolnišnici, na Opčinah. Bil je nekaj časa pri Fuci, pri društvu katoliških zdravnikov, špiritual v semenišču. Par let je bil v Rimu, kjer je študiral pastoralo. Omeniti je treba njegovo delo kot italijanski kaplan v župniji sv. Jerneja na Opčinah in nato kot rektor pri novi cerkvi Kraljice sveta prav tako na Opčinah. Od 1. jan. 1985 je bil župnik pri Novem sv. Antonu v Trstu in od 1. jan. 1987 tudi nadškofov vikar za pastoralno delo v škofiji. S slovensko stvarnostjo je prišel v stik že, ko je bil kaplan na Opčinah. Kot župnik pri Novem sv. Antonu je pokazal veliko odprtost in razumevanje za potrebe slovenskih vernikov v župniji. Z vsem srcem se je oklenil pastoralne linije škofa msgr. Bellomija v prid sodelovanju med obema tu živječima narodnima skupnostima in jo skušal udejanjiti v svojem vsakdanjem delu, čeprav to ni bilo v samem mestnem središču vedno najlaže. Vedno se je zanimal za življenje slovenske krščanske skupnosti pri Novem sv. Antonu in bil

pripravljen pomagati v vsaki potrebi. Ob velikih praznikih je slovenske vernike med službo redno nagovarjal v njihovem jeziku. Za časa njegovega župnikovanja so Slovenci v cerkveni veži dobili lep in osvetljen stenčar, tako da je bila slovenska prisotnost v župniji zabeležena tudi na zunaj. K duhu sožitja in sodelovanja je vzgajal tudi vernike italijanskega jezika, zlasti mlade. Prvič po vojni je tako prišlo do boljšega poznavanja in sodelovanja med obema skupnostima v župniji.

Msgr. Mario Cividin je bil med škofijskimi duhovniki eden od najbolj vnetih zagovornikov narodne pravičnosti in sodelovanja, zlasti v cerkvenem življenju. Po značaju je bil optimist, vedno poln upanja in načrtov. Zadnja leta je bil tudi kot škofov vikar in voditelj pastoralnega urada duša mnogih pobud, katerih cilj je bil rast celotne verske skupnosti v duhu krščanske pravičnosti in ljubezni. Leta 1978 je bil organizator zborovanja Trst - Kristjan iz oči v oči. Njegovi zadnji naporji so bili namenjeni uresničevanju škofijskega pastoralnega programa o vzgoji kristjanov za socialno in politično življenje. Pri tem pa ga je prehitela smrt.

Slovenski verniki moramo biti msgr. Cividinu hvaležni za vse, kar je za nas napravil očitnega, pa tudi skritega. Bog mu bodi pravičen plačnik.

Slovenski verniki pri Novem sv. Antonu

OBVESTILA

Na Veliko soboto bo v kapeli v Marijinem domu, v ulici Risorta, 3, ob 20. uri, slovesna bdenjska vigilijska in sv. maša. Po maši bo blagoslov velikonočnih jedil. Vabljeni vsi verniki mesta.

Uradi tržaške škofije bodo zaprti na velikonočni četrtek, petek in soboto. V torek, 5. aprila, bodo zopet poslovali.

Pastoralni svet župnije sv. Jerneja ap. na Opčinah vabi na predstavitev knjige dr. Ivana Artača »Opčine, zgodovinski oris župnije«, ki bo v soboto, 16. aprila, ob 17. uri, v dvorani Hranilnice in posojilnice na Opčinah.

Velikonočna razstava v župnijski dvorani v Nabrežini bo trajala od 3. do 17. aprila, od 15.30 do 19. ure. Ogledali si boste slike tržaškega umetnika Edija Žerjale, velikonočne simbole in pirhe, delo mladine in umetnikov.

Slovensko stalno gledališče vabi na predstavitev Molierove igre **Zdravnik po sili**. Režija Zvone Šedlbauer.

Predstave bodo v **torek**, 5. aprila, ob 16. uri (Abonma RED I); v **sredo**, 6. aprila, ob 20.30 (Abonma RED D); v **četrtek**, 7. aprila, ob 20.30 (Abonma RED E); v **petek**, 8. aprila, ob 16. uri (Abonma RED H).

VELIKA NOČ 1994
Pristnega veselja, optimizma in volje do dela v zdravju in miru vošči

SLOVENSKA SKUPNOST v Furlaniji-Juljski krajini

Voščila

Veselo in blagoslovljeno Veliko noč voščita Slovenska Vincencijeva konferenca in Klub prijateljstva.

ŠPORT

ODBOJKA - MOŠKA C2 LIGA

19. kolo

Olympia CDR - Bor Omse

3:0 (15:8, 15:10, 15:9);

Olympia: Vogrič A. in M., Terpin A., J. in S., Petejan, Povše, Komjanc, Bensa, Maraž.

Slovenski derbi med Borom in Olympio se je zaključil z zmago Goričanov, ki so izkoristili svojo tehnično in fizično

boljšo pripravljenost. Bor, ki si je v zadnjih tekmah precej opomogel, je prišel na gostovanje s trdnim namenom, da Olympio kar se da otežkoči zmago. Povedati moramo, da je bila tekma dosti bolj izenačena, kakor priča izid in so se morali domači pošteno potruditi, preden so strli odpor gostov.

V prvem setu je začela bolje Olympia, čeprav se je že takoj videlo, da tekma zanj ne bo lahka. Kot je za derbije značilno, je vladala na igrišču velika napetost in je bil na obeh straneh velik odstotek napak. Olympia je najbrž osvo-

jila tekmo predvsem zaradi večje kontinuitete igre, sicer pa ni pokazala dosti več kot gostje. Prvi set je osvojila brez težav, bolj zanimiv pa je bil drugi set, v katerem so bili gostje uspešni predvsem z napadi iz centra. Na srečo domačinov je Bor tudi tokrat popustil in tako precej olajšal delo Goričanov. Olympia se v celi tekmi ni nikoli dovolj zbrala, da bi resnično strla odpor gostov, zaradi tega je bila tekma nejasna do konca. No, domačini niso vseeno spustili vodstva iz rok in dosegli nov par točk.

S to zmago Olympia še vedno ohran-

ja stik z vrhom lestvice, zadnji vlak za C1 ligo pa bo lovila v naslednjem gostovanju proti drugo uvrščeni ekipi. Bor pa je dokazal, da lahko z dobro igro še vedno upa na rešitev, čeprav njegov položaj na lestvici ni preveč ugoden.

Igor Povše

Vljudnost je tista srečna krepost, ki nas privede do tega, da pozabimo svet ves v neredu in občudujemo samo cvetlice, ki v tem vrtu poganjajo.

V goriški kinodvorani Vittoria na Travniku se vrti veliki film **Schindlerjev seznam** (Schindler's List, ZDA 1993), ki ga je režiral **Steven Spielberg**. Po pričevanjih je to najboljši film o življenju in genocidu v poljskih nacističnih lagerjih. Film zato, da bi se zgodovina ne ponovila. Projekciji vsak dan ob 18. uri in 21.30. V nedeljo dodatna predstava ob 14.30.

Velikonočna voščila

ŽELEZNINA
TERČON

NABREŽINA

Tel. (040) 200122

TRGOVINA JESTVIN
MAREGA ELIO

TRST - ul. San Cilino, 34

Tel. (040) 54304

PEKARNA IN SLAŠČIČARNA
JAZBEC RENATO

NABREŽINA

Tel. (040) 200174

KNJIGARNA IN PAPIRNICA
FORTUNATO

Na voljo izbira cerkvenih predmetov

TRST - ul. Paganini, 2

Tel. (040) 630460

Slovensko pastoralno središče v Trstu

vošči

blagoslovljene praznike

vsem svojim sodelavcem in prijateljem

TRST - ul. Risorta, 3

Tel. (040) 309267 - 911655

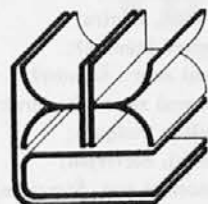
di DANIELI DAVID & C. S.d.f.

34170 Gorica - ul. Garibaldi, 6
34128 Trst, Viale R. Sanzio, 2 - Tel. 040/574253

Naj bo v tem novem času kulturnega in političnega življenja vstali Kristus zvesti sopotnik in sogovornik vseh posameznikov, društev, organizacij in ustanov, ki si prizadevajo za širjenje pristnih vrednot in slovenske kulture.

Svet slovenskih organizacij
Predsednik
Marija Ferletič

KATOLIŠKI GLAS daje v vsaki številki na razpolago prostor za objavo reklamnih oglasov.

**libreria cattolica
katoliška knjigarna**

Piazza della Vittoria - Travniki, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 531407

- knjige (revije in specifične knjige po naročilu)
- šolske, pisarniške, tehniške in domače potrebnosti
- vse vrste papirja in lepenke
- nabožni predmeti in sveče
- sezonski artikli za okras in darilo
- plošče in muzikasete
- igrače
- pisarniško pohištvo
- fotokopije

KMEČKO OBRTNA HRANILNICA
Doberdob

Sedaj tudi v RONKAH
ul.G.D'Anunzio,96 - tel.474160

VSE ZA VAŠ TISK

TISKARNA

BUDIN

34170 GORICA - Riva Piazzetta, 18 Tel. in Fax: 0481/531676

Voščila z Goriškega

GORIŠKA MOHORJEVA DRUŽBA

GORICA - Riva Piazzutta, 18

Tel. 533177

TVRDKA

FLORIЈAN VETRIH

Olja za kurjavo in tekoča goriva za centralno kurjavo
motorno olje Texaco, ELF CASTROL.

MOŠA - ul. Isonzo, 23

Tel. 80160 - Fax 809947

GRADBENO PODJETJE

HLEDE ALOJZ IVAN

vošči Vesele Velikonočne praznike.

ŠTEVERJAN - Grajska ulica, 13

Tel. 884015

DOMOPLAST

MARASSI ELISABETTA & C.

Trgovina igrač, umetnih rož, artiklov za morje in camping,
raznovrstnih prtov, kuhinjskih potrebščin in plastičnih artiklov.

GORICA - Travniki, 60

Tel. 534444

TRGOVINA TORBIC IN USNENIH IZDELKOV

MERI KOSIČ

vošči zvestim odjemalcem Vesele praznike.

GORICA - ul. Raštel, 27

Tel. 33790

TRGOVINA ČEVLJEV

ANDREJ ČOTAR

GORICA - ul. Raštel, 72

Tel. 533667

ALEŠ KOMJANC

BRIŠKA VINA

Trgovina in osmica pod gradom.

GORICA - Trg Cavour, 1

Tel. in Fax. 390238

PRODAJA IN POPRAVILA KOLES

ELIA ČUK

s.n.c. CEFARIN R. & SAKSIDA A.

GORICA - Trg Cavour, 9

Tel. 535019

TRGOVINA OBLEK

ŠULIGOJ

vošči blagoslovljeno Veliko noč

GORICA - ul. Raštel, 9

Tel. 533597

TRGOVINA NA DROBNO - MERCERIE

IL BOTTONE

SOSOL MARIA

GORICA - Travniki, 26

Tel. 33587

ELEKTRO - TERMO - SANITARIJE

SOSOL WALTER

GORICA - Travniki, 21

Tel. 535516

DRAGULJARNA - URARNA - ZLATARNA

VIRGILIO BRATINA

s.n.c.

MONFALCONE (TRŽIČ) - Corso del Popolo, 28

Tel. 410674

Veselo Veliko noč želi

di Devetak Agostino e C. S.n.c.

VRH SV. MIHAELA, 48 (Sovodnje ob Soči - Gorica) - Tel. 882005

IZDELKI IZ KOVANEGA ŽELEZA - VRATA - OGRAJE

RADISLAV LEOPOLI

GORICA - ul. Brigata Pavia, 46

Tel. 531941

GOSTILNA

FRANC PODVERŠIČ

GORICA - ul. Brigata Pavia, 61
Tel. 530518

GOSTILNA SIRK

»PRI LOVCU«

SUBIDA - PLEŠIVO

Tel. 60531

PAPIRNICA

KARTO IMPEX

KOMJANC AGATA

GORICA - ul. Oberdan, 15

Tel. in fax. 534416

VSE ZA ŠPORT

Ul. Raštel, 19 - Tel. 531884
Fax: 534470-KOSIČ-
GORICA

TRGOVINI OBUTVE

Ul. Raštel, 7 - Tel. 535162
Ul. Oberdan, 7 - Tel. 535520
Ul. Raštel, 8 - Tel. 33465

- ★ ZVEZA SLOV. KATOL. PROSVETE v Gorici želi včlanjenim društvom, pevskim zborom in organizacijam kakor tudi vsem, ki njeno delo spremljajo in podpirajo, duhovno bogato Veliko noč.
- ★ VODSTVO SLOV. DUHOVNIJE V GORICI želi vsem slovenskim družinam in posameznikom v goriškem mestu krščansko doživeti praznike Gospodovega vstajenja.
- ★ SINDIKAT SLOVENSKE ŠOLE - tajništvo Gorica vošči vsem svojim članom in vsem, ki jim je pri srcu slovenska šola.
- ★ SZSO-SGS vošči vsem članom, staršem in prijateljem.
- ★ ZBOR MIRKO FILEJ vošči prijateljem in znancem tukaj in po celem svetu.
- ★ GABRIJE-VRH - RUPA-PEČ Župnijski Pastoralni svet skupaj z Gospodarskim svetom želi vsem župljanom, lastni bolnim in ostarelim ter vsem rojakom veselo Veliko noč.
- ★ NAJBOLJŠE ŽELJE izrekajo sledeče ustanove, društva, združenja in zbori na Goriškem:
 - Slovenski Center za Glasbeno vzgojo E. Komel - Gorica;
 - Združenje cerkvenih pevskih zborov - Gorica;
 - Odbor Katoliškega doma v Gorici;
 - Slovensko Alojzijevešče v Gorici;
 - Zavod sv. Družine v Gorici;
 - Apostolstvo sv. Cirila in Metoda;
 - Marijina družba v Gorici;
 - Mešani zbor Lojze Bratuž;
 - Moški zbor Mirko Filej;
 - Krvodajalska sekcija, Sovodnje;
 - KKD Hrast, Doberdob;
 - Cerkevni zbor v Podgori;
 - Cerkevni zbor Rupa-Peč;
 - SKPD Mirko Filej, Gorica;
 - Prosvetno društvo Štandrež;
 - Mešani cerkevni zbor - Štandrež;
 - Mladinski cerkevni zbor - Štandrež;
 - Prosvetno društvo Podgora;
 - SKPD F.B. Sedej, Števerjan;
 - Župnijski pastoralni svet, Števerjan;
 - Ansambel Lojze Hlede, Števerjan;
 - SZ Olympia, Gorica;
 - SZ Soča, Sovodnje;
 - Slovenski ženski zbor iz Ronk;
 - Slov. sekcija Združenja darovalcev organov (ADO);
 - Društvo Jadro iz Ronk;
 - Marijine sestre od Čudodelne svetinje, Gorica.

Spomladi hiti kmet na polje in mirno premišljuje o tihih brazdah, kakor da bi hotel vprašati: »Njiva, kaj mi boš prinesla to leto?« Toda tudi njiva sprašuje: »Najprej mi povej, kaj mi boš dal?«

Kristika je vedno kakor golob pismo: vedno se vrača tja, odkoder je pripotoval.

CVETLIČARNA VERA

Vaše rože za vsako priložnost

GORICA - P.zza Tommaseo, 28 (Placuta)

Tel. 531603

VRTNARIJA

BANDELJ

PODGORA - ul. Kalvarija, 14 GORICA - Tržnica ul. Boccaccio

KMETIJSKA ZADRUGA

ŠT. FLORJAN

Prodaja briških vin na drobno in na debelo.

GORICA - ul. Boccaccio, 33 (tržnica) - ul. Bombi, 6/A (pri tunelu)

SUPERMARKET

BERTOLINI WALTER

MOSSA - ul. Isonzo, 19

Tel. 380111

Velika izbira vsakovrstne hrane, mesa, mesnih izdelkov, perutnine, divjačine in rib na drobno in na debelo.

Cene so ugodne - Odprto vsak dan, razen ob ponedeljkih, od 8.30 do 12.30 in od 15.00 do 19.00. Obiščite nas in odšli boste zadovoljni!

KOMJANC GOMME

GORICA - ul. Rossini, 22

Tel. 531821

GOSTILNA

VID PRIMOŽIČ

(pri Pavlinu)

(zaprto ob petkih)

GORICA - Drevored XX. Septembra, 138

Tel. 82117

**NARODNA IN ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA V TRSTU
LJUDSKA KNJIŽNICA DAMIR FAIGL V GORICI**

želita vesele Velikonočne praznike

TRST - ul. Sv. Frančiška, 20

Tel. (040) 635629

GORICA - ul. della Croce, 3

Tel. (0481) 531733

Prodaja rezervnih delov za centralno ogrevanje peči in gorilce vseh italijanskih proizvajalcev.

R.T.I.di MARIO JARC
(ricambi termo idraulici)

Na novo odprta slovenska trgovina. Obiščite nas!

GORICA - ul. Pascoli, 1

Tel. 0336/526325

GOSTILNA

»PRI VALETI«

di DARJA PODVERŠIČ

(zaprto ob sobotah popoldne in ob nedeljah)

Ob uri kosila deluje domača kuhinja. Večerje po naročilu.

GORICA - Largo Cuiat, 8/A

Tel. 30856

Tvoja železnina

di Pahor Daniele

Fotokopije, električni material, brusilnica

GORICA - ul. Marconi, 9

edilsanitaria s.r.l.

pavimenti - rivestimenti - arredobagno

Stenske in talne ploščice, sanitarije in kopalniška oprema po različnih cenah z ugodnimi popusti

GORICA - ul. Trieste, 257

Tel. 20727

Kakovost, prijaznost,
ugodne cene.

GORICA - ul. Raštel, 4

*Naj Kristusovo vstajenje ob pomoči slovenske Cerkve in ljudi dobre volje prinese vsem Slovencem doma in po svetu dokončno spravo in zaslužen blagostanje.**Naj duhovne in moralne vrednote ponovno zaživijo v srcih slovenskega naroda.**To so moje želje in voščila rojakom-Slovincem!*

Vinko Levstik

LEVSTIKOVA HOTELA V ITALIJI

PALACE HOTEL je v samem središču Gorice, približno en km od državne meje. Ponaša se z odlično restavracijo, dnevnim barom, dvema dvoranama za 120 obiskovalcev in z lastnim zaprtim parkiriščem.

V udobnih sobah je skupno 150 postelj. V sobah so kopalnica, sušilec za lase, mini bar, telefon in radijski ter televizijski sprejemnik.

Za dobro počutje in informiranost gostov skrbi slovensko osebje.

Naslov: PALACE HOTEL, Corso Italia, 63, 34170 GORIZIA
GORICA, tel. 0481/82166, fax 0481/31658Na novo odprti HOTEL EMONA, II. kat.
je v zgodovinskem središču Rima.

Vse sobe imajo lastno kopalnico, radijski in televizijski sprejemnik, telefon in mini bar.

Tudi tukaj boste v družbi rojakov, ki bodo pripomogli k Vašim lepšim počitnicam.

Pokličite nas na telefon: 06/7027827 ali 7027911; fax 06/7027878

Naslov: HOTEL EMONA, Via Statilia, 26, 00185 ROMA/RIM

V obeh hotelih imajo slovenski gostje popust! Pričakujemo vas.

**ROMAN
BAR**

(ROMAN COTIČ)

Vošči vsem gostom
blagoslovljene
velikonočne
praznike

GORICA

Travnik,
vogal ul. Roma
in Oberdan**Moč Kristusa vstalega
naj vas stalno spremlja.
V tem duhu vam voščijo
vesele Velikonočne
praznike!**

★ DUHOVSKA ZVEZA V TRSTU želi vsem rojakom, da bi Kristusovo vstajenje krščansko praznovali in bili deležni božjega blagoslova pri delu, v družini in pri lastnem posvečenju.

★ SLOVENSKA PROSVETA V TRSTU pozdravlja ob velikonočnih praznikih vse svoje člane, prijatelje in sodelavce.

★ SLOVENSKO DOBRODELNO DRUŠTVO SLOKAD vošči vsem sodelavcem in sodelavkam, ki pomagajo v koloniji, otrokom, ki radi prihajajo v kolonijo v Drago in njih staršem!

★ MARIJIN DOM, odsek Vincencijeve konference in pevski zbor od Sv. Ivana v Trstu voščijo župnijski skupnosti in vsem prijateljem.

★ ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET in pevski zbor želita na Opčinah vsem faranom in rojakom doma in po svetu polnost blagoslova.

Obenem izrekata toplo zahvalo vsem dobrotnikom cerkva na Opčinah, pri Banih, na Ferlugih!

★ TEM ŽELJAM se na Tržaškem pridružujejo:

— Slovensko pastoralno središče;
— Zveza cerkv. pev. zborov;
— Ap. sv. Cirila in Metoda;
— Marijina družba, ul. Risorta, 3;
— Šolske sestre, ul. d. Docce, 34;
— Slov. Vincencijeva konferenca in Klub prijateljstva;— Mladinski dom v Boljuncu;
— Mladinski dom v Dolini;
— Verska skupnost v Barkovljah;
— Salez. skup. v Marijanišču, Opčine;
— Šentjakobsko kult. društvo;
— Revija Mladika;
— Sklad Dušana Černeta in DSI, ulica Donizetti, 3;— Marijin dom v Rojanu;
— Slovenski skavti in skavtinje, Trst;
— Ukmarjev dom v Škednju in pevski zbor;
— Finžgarjev dom na Opčinah;
— Baragov dom v Ricmanjih;
— Duhovnja sv. Leopolda, Domjo;— Krekov dom v Borštu;
— Slomškov dom v Bazovici in pevski zbor;
— Župnijski svet v Mačkoljah skupaj z župnikom, pevc in skavti;
— Župnijski urad in župnijski pastoralni svet v Nabrežini;

★ SLOMŠKOV DOM V BAZOVICI vošči vsem prijateljem Doma in zlasti mladini, da bi se rada zbirala in srečevala v Domu.

GOSTILNA KORSIČ

(Bednar Zvonka)

Vošči veselo Veliko noč cenjenim gostom.

ŠTEVERJAN - Jazbine 16

Tel. 391633 - 390247

zaprt ob ponedeljkih in torkih

PEKARNA - SLAŠČIČARNA

VIATORI

Vse, kar potrebujete za vsakdanjo oskrbo, in vse, kar si želite ob raznih pogostitvah ter svečanostih družinskega in društvenega značaja, lahko dobite v največji izbiri v naših goriških prodajalnah.

GORICA

Tel. 520905

ZNANA TRGOVINA Z MESNIMI SPECIALITETNIMI IZDELKI

ALEŠ PINTAR

GORICA - ul. Boccaccio

Tel. 531570

GRAFICA GORIZIANA S.N.C.

TISKARNA - OFFSET

GRAFICA GORIZIANA

GORICA - ul. Gregorčič, 18
Tel. 22116 - Fax 22079

TOMAUTO

TOMAŽIČ STANISLAV

Zastopstvo za Gorico in provinco

CONCESSIONARIA

ROVER

34170 GORICA - Sedež: ul. Nizza, 15 - Tel. (0481) 533923

GOSTILNA

»PRI MIROTU« (DA MIRO)

(MARA MUŽINA)

SOVODNJE OB SOČI

Tel. 882017

zaprt ob torkih

URARNA IN ZLATARNA

ŠULIGOJ

od leta 1897

GORICA - ul. Carducci, 49

Tel. 535657

TRGOVINA JESTVIN

MLADOVAN VERA na Placuti

Vošči cenjenim odjemalcem
veselo Veliko noč

sobema s.n.c.

Ul. Case Sparse, 77

34070 SOVODNJE OB SOČI - GORICA

Tel. (0481) 521550 - Telex 461207

Telefax (0481) 20969

VOŠČI VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

MESNICA

FAGANEL DAVID

Lastna proizvodnja delicatess.

GORICA - ul. S. Michele, 165

Tel. 520080

TRGOVINA

PRI JOANI V ŠTANDREŽU

Trgovina z veliko izbiro ženskega, moškega in otroškega spodnjega perila, majc, poletnih halj, nogavic in drobnega blaga

GORICA - ul. S. Michele, 169

Tel. 32331

AGRITURIZEM

JURETIČ

Odprto ob petkih, sobotah in nedeljah

ŠTEVERJAN - Ščedno, 29

Tel. 884108

market S. ANDREA

VOŠČI VSEM CENJENIM ODJEMALCEM

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ŠTANDREŽ - ul. S. MICHELE

ČER - IMPEX

Splošni import-export

IGOR ČERNIC

34070 SOVODNJE (GO) - SS.55 Località Case Sparse - Tel. 522144

Radio Trst A

Poročila: ob 7.00, 8.00, 10.00, 13.00,
14.00, 17.00, 19.00.

Sporod od 3. do 9. aprila 1994

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Pomlad hoče biti Velika noč«. Radijska igra. 10.30 Slovenska lahka glasba. 11.30 Nabožna glasba. 11.45 Vera in naš čas. 14.10 Dante Alighieri: Božanska komedija, Vice. 15.00 Praznični utrinek. Tanja Rebula: Jutro tretjega dne. 16.00 Krajevne stvarnosti.

Ponedeljek: 8.20 Velikonočne pesmi, vmes: Koledar. 9.00 Iz studia z vami. 9.15 Odprta knjiga. 10.30 Intermezzo. Gustav Mahler: Iz simfonije št. 2 v c-molu, »Vstajenje«, sklepni 5. stavek. 12.40 Primorska poje. 13.20 Črnske duhovne pesmi, vmes: Praznični utrinek. Tanja Rebula: Potujoča skrivnost. 14.10 Pisarnice. Radijska igra. 15.30 Mladi val. 17.00 Mi in glasba.

Torek: 8.10 Skozi tančico molka. 8.30 Soft Music. 9.00 Iz studia z vami. 9.15 Ivo Andrić: »Most na Drini«. 12.40 Primorska poje. 14.10 Aktualnosti. 17.00 Poročila in kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Dante Alighieri: Božanska komedija, Vice.

Sreda: 8.10 Srednjeevropski radijski obzorik. 9.00 Iz studia z vami. 9.15 Odprta knjiga. Ivo Andrić: Most na Drini. 10.30 Intermezzo. 12.40 Primorska poje. 13.20 Na goriškem valu. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Literarne podobe: »13 za 13« - trinajst oddaj za trinajst slovenskih sodobnih romanov.

Četrtek: 8.10 S hrano do zdravja. 9.15 Odprta knjiga. Ivo Andrić: Most na Drini. 10.30 Intermezzo. 12.40 Primorska poje. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.00 Slovenska lahka glasba. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Dopisnice z najbližjega vzhoda.

Petek: 8.10 Dopisnice z najbližjega vzhoda. 9.00 Iz studia z vami. 9.15 Odprta knjiga. Ivo Andrić: Most na Drini. 10.30 Intermezzo. 12.40 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Otroški radijski tednik. 14.30 Od Milj do Devina. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. Samospevi albanskih skladateljev. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 9.00 Bonton odpira vsa vrata. 10.10 Koncert v Dvorani Tripčevih v Trstu. 12.00 Ta rozajanski glas. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Tisoč let naših prednikov. 16.00 Zapis o literatih. 16.15 Glasba za vse okuse. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Prežihov Voranc: Doberdob - roman.

*

Otroku naj da mati srčno izobrazbo, ki jo ima lahko vsaka ženska brez posebne izobrazbe. Če mu to da, potem mu je dala zadosti.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:

Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia

Letna naročnina v lirah:

Italija	55.000
Slovenija	55.000
inozemstvo	80.000
zračna pošta	100.000

Oglasi in osmrtnice: za vsak mm višine v širini enega stolpca 1000 lir, k temu dodati 19% IVA

Član:

ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA PERIODIČNEGA TISKA

ZVEZA ITALIJANSKIH KATOLIŠKIH TEDNIKOV